

Kamniški občan

Njegove misli so naša sedanost in prihodnost

Sobotno zasedanje vseh treh zborov slovenske skupščine, ki so se ga udeležili tudi številni družbenopolitični delavci federacije iz vseh republik in pokrajin, je obeležilo 70-letnico rojstva velikega revolucionarja, misleca in vizionarja Edvarda Kardelja, človeka, ki ga uvrščamo med največje moze jugoslovanske socialistične revolucije. Čez nekaj dni, natančneje 10. februarja, se bodo vsi naši narodi in narodnosti ob obletnici njegove smrti poklonili njegovemu spominu.

Sreče človeku ne more dati niti država niti partija. Srečo si človek lahko ustvari sam, toda ne sam kot posameznik, ampak samo v enakopravnih odnosih z drugimi ljudmi, je le ena od Kardeljevih misli, ki je že davno postala tudi naša misel. In takih preprostih, a hkrati ustvarjalnih misli je v dediščini, ki nam jo je zapustil Edvard Kardelj, še nešteto. Seveda to niso le misli, ki vzpodbujajo k varovanju vseh revolucionarnih dosežkov in vrednot, ampak misli, ki dajejo hkrati odgovore na najbolj bistvena vprašanja današnjega in jutrišnjega dne.

V nedeljo so v Ljubljani ustanovili Jugoslovanski center teorije in prakse samoupravljanja, ki nosi Kardeljevo ime. Hkrati so na razstavišču odprli razstavo (odprta bo do 25. februarja) o življenju in delu Edvarda Kardelja, ki je skupaj s tovarišem Titom in drugimi revolucionarji postavljali temelje jugoslovanske poti v socializem. Razstava bo obiskovalcem seveda lahko predstavila le del življenjskega opusa Edvarda Kardelja, saj je v bibliografiji njegovih del zapisanih kar okoli tri tisoč naslovov – vključno z zadnjim, nekončanim delom Boj za priznanje in neodvisnost nove Jugoslavije 1944–1957, ki je izšlo ob obletnici njegovega rojstva.

In katerokoli delo Edvarda Kardelja bi vzeli v roke in ga prebrali, v vsakem bi našli misli, ki so aktualne tudi v današnjem

trenutku. Kajti vse njegove misli in dejanja so bile prežete z zaupanjem v človeka, v posameznika in v množico hkrati, ki zna stopati po začrtani poti socialističnega samoupravljanja z jasnim ciljem. Zapisal ga je v svojem delu Smeri razvoja političnega sistema samoupravljanja: »Avantgardne sile socializma in socialistična družba imajo potemtakem lahko samo en cilj – da glede na možnosti danega zgodovinskega trenutka – ustvarjajo razmere, v katerih bo človek kar najbolj svoboden pri takšnem osebnem izražanju in ustvarjanju, da bo lahko – na podlagi družbene lastnine proizvodnih sredstev – svobodno delal in ustvarjal za svojo srečo. To je samoupravljanje.«



V petek se je prvo polletje šolskega leta končalo tudi za kamniške šolarje in dijake. Za štirinajst dni bodo odložili torbe in pozabili na knjige in zvezke ter se predali počitniškim radostim: smučanju, sankanju, prebiranju knjig, pogovorom s prijatelji. Toda, nekateri naši šolarji bodo tudi med počitnicami trdo delali, tako so vsaj odgovarjali v anketi, ki jo objavljamo na 4. strani.

Gradimo trdnejše gospodarstvo

Stabilizacijska prizadevanja bodo v letošnjem letu tisto torišče našega dela in delovanja, ki bo zahtevalo največjih delovnih naporov in moči, največje politične in samoupravljalске zrelosti. Cilj teh prizadevanj je seveda jasen – z njim naj bi dosegli takšno gospodarsko trdnost, ki je ne bodo vznemirjali najhujši sovražniki gospodarjenja kot so inflacija, prevelika odvisnost od uvoženih surovin, premajhne izvozne ambicije, prevelike in nerealne želje na vseh področjih porabe, pa tudi gospodarska nihanja v svetu.

Prizadevanja za trdnejše gospodarjenje so vtakna v stališča in sklepe predsedstva SFRJ in predsedstvo CK ZKJ, v zvezno resolucijo družbenoekonomskega razvoja v letošnjem letu, prav tako v dokumente, ki smo jih sprejeli v naši republiki. Obnovimo le nekatera področja vsakdanjega življenja, kjer bodo morala biti stabilizacijska prizadevanja najmočnejša. Sredstva za splošno

porabo naj bi v letošnjem letu porasla največ za 16 odstotkov, v enakih okvirih naj se giblje tudi skupna poraba. Osebnih dohodkov v gospodarstvu naj bi naraščali 25 odstotkov počasneje kot ustvarjeni dohodek, v negospodarstvu pa je povečevanje skupne mase za osebne dohodke omejeno na 16 odstotkov. Veliko preudarnejše in realnejše se bo treba v letošnjem letu odločati za nove naložbe v gospodarstvu, še zlasti pa v negospodarstvu, pri čemer bodo imele prednost že začete naložbe in naložbe v gospodarstvu, ki obetajo trajno izvozno usmeritev in neodvisnost od uvoženih surovin. S posebno pozornostjo in politično odgovornostjo bo treba od občine preko republike do federacije obdržati cene v okvirih dogovora o usklajevanju politike cen.

O stabilizacijskih prizadevanjih in ciljih smo v naši občini govorili že v razpravah in ob sprejemanju resolucije družbenoekonomskega razvoja občine v

letošnjem letu. Kljub nekaterim pomislekom, da bi zaradi uspehov v preteklem letu lahko zastavili nekoliko smeļjši razvoj, se je že v prvih januarjskih dneh potrdila pravilna usmeritev pri oblikovanju planskih dokumentov. Očitno je namreč, da bomo med občinami ljubljanske regije, pa najbrž tudi v slovenskem merilu, prav v naši občini imeli najmanj težav pri usklajevanju planskih dokumentov s stabilizacijskimi ukrepi.

Naša občina je bila edina v vsej Sloveniji, ki je z novim letom zmanjšala davek od osebnih dohodkov z 0,50 na 0,10 odstotka. Z odlokom o proračunu naše občine smo že decembra sprejeli odločitev, da se bo splošna poraba v občini povečala le za 9,7 odstotka. Z dodatnimi ukrepi, ki jih je na zadnji seji sprejel naš izvršni svet, pa so sredstva splošne porabe še nekoliko omejili in sicer tako, da bodo rednim proračunskim porabnikom do nadaljnjega nakazovali le 95 od-

stotkov akontacije. Poleg tega so začasno omejili razporejanje in uporabo sredstev za nove naložbe v negospodarstvu, komunalni dejavnosti ter omejili tekočo proračunsko rezervo. Omejitve niso bile sprejete le za področje zdravstva in socialnega skrbstva ter za intervencije v gospodarstvu. Izvršni svet bo še pozval vse uporabnike proračunskih sredstev, naj skušajo svoje zahteve uskladiti s stabilizacijskimi prizadevanji.

Na področju skupne porabe bodo seveda tudi v naši občini potrebne manjše spremembe v programih samoupravnih interesnih skupnosti. Po usklajevanju s posameznimi interesnimi skupnostmi je že pripravljen nov izračun prispevnih stopenj, ki naj bi se – nove izračune morajo sprejeti še skupščine samoupravnih interesnih skupnosti – marca znižale za 1,01 odstotka in bo torej znašala prispevna stopnja za interesne skupnosti v občini oziroma za skupno porabo 15,9 od-

stotka. V ta izračun pa seveda ni vključena prispevna stopnja za skupnost invalidsko pokojninskega zavarovanja, ki bo določena v okviru republike.

O novih naložbah, politiki cen in izvozni usmeritvi smo v občini v ukrepih, ki smo jih sprejeli za uresničevanje resolucije, opredelili vsa stabilizacijska prizadevanja. Tako bo v občini najbrž potrebno sprejeti le še ukrepe o rasti osebnih dohodkov.

V preteklem letu posebnih stabilizacijskih ukrepov nismo sprejemali, pa vendar so bile že lani vse oblike porabe usklajene z rastjo družbenega produkta, pri cenah iz občinske pristojnosti pa ni bilo odstopanj od dogovora o politiki cen. Tako gospodarjenje prav gotovo ni bilo naključno, zato je lahko in mora biti dragocena izkušnja za letošnje leto, da bomo v vseh samoupravnih sredinah v vse samoupravne odločitve znali vtakati prizadevanja za trdnejše gospodarstvo.

JANA TAŠKAR

Živahna dejavnost v zvezi komunistov

Že po 5. seji Centralnega komiteja ZKS, na kateri so bila sprejeta osnovna izhodišča za reorganizacijo občinskih konferenc ZK, je bila v naši občini zaznavna zelo živahna dejavnost tako v zvezi komunistov kakor tudi v drugih družbenopolitičnih organizacijah. Na 6. seji CK ZKS je bilo dokončno izoblikovano stališče o povečani vlogi osnovnih organizacij zveze komunistov, kakor tudi o reorganizaciji občinskih organov. V teh dneh se vse osnovne organizacije vključujejo v razpravo o najprimernejših oblikah delovanja. Ta razprava pa bo dokončno izoblikovala predloge za delo in organizacijo občinske konference. Največje spremembe bodo vsekakor na področju dela osnovnih organizacij in njihovega akcijskega povezovanja med seboj kakor tudi z občinsko konferenco.

Vsekakor imamo v Kamniku možnost za tako organiziranost konference, da bo tudi v opera-

tivnem pogledu dosegla svoj namen. Konferenca bo dobila svojega predsednika, katerega sedaj ni bilo, opredeliti pa bo treba tudi področja delovanja izvršnih sekretarjev in pa nekaterih komisij. Nekateri od komisij bi lahko opustili in to aktivnost opravljali v okviru družbenih svetov, s čimer bi se izognili večkratnemu obravnavanju istih vprašanj. Prav tako bo potrebno ponovno opredeliti vlogo komiteja in sekretarja komiteja.

Sredi januarja so imeli sekretarji osnovnih organizacij dvodnevni seminar, na katerem so se predvsem novi sekretarji seznanili z delovanjem osnovnih organizacij in ZK kot celote. Ocenjujemo, da bodo tako osnovne organizacije ZK, kakor osnovne organizacije sindikata in drugih družbenopolitičnih organizacij morale v tem letu izvajati posebno aktivnost. Nujnost

stabilizacije gospodarskega in družbenega življenja bo zahtevala od vsakogar in na vsakem delovnem mestu večje napore in določena odrekanja. Vse to mora biti doseženo z maksimalnim razumevanjem vseh delavcev, kajti le tako bodo stabilizacijski ukrepi dosegli svoj namen. Vsakomur je seveda znano – ne samo članom ZK, ampak tudi vsem ostalim – da vprašanje stabilizacije in omejevanja vsakršne oblike porabe ni samo začasni ali modni ukrep, ampak mora postati sistem dela za daljše časovno obdobje. K temu nas silijo tako naše notranje slabosti, kakor zaostrena politična situacija v svetu. Vsa naša prizadevanja morajo še naprej iti v smeri iskanja mirnih rešitev, povečanega sodelovanja z deželami v razvoju, pa tudi še močnejšega naslanjanja na lastne sile.

Ker se bliža čas sprejemanja zaključnih računov za leto 1979, se morajo vse družbenopolitične organizacije in samoupravni organi zavedati resnosti položaja in temu primerno ukrepati. Pri vsem tem seveda ne smemo pozabiti na svojo lastno varnost in na intenzivno delo pri utrjevanju našega obrambnega sistema. Tudi na tem področju mora vsakdo opraviti svojo dolžnost.

Seveda smo bili vsi državljani v tem obdobju zaskrbljeni zaradi boleznih predsednika republike tovariša Tita, ki pa se je vendarle obrnila na bolje. Tudi ob tej priliki se je pokazalo, da v tej skrbi nismo bili sami in da je praktično ves svet izražal svojo najširšo podporo in iskreno željo za njegovo ozdravitev. Tudi iz tega je mogoče razbrati, kako velik ugled uživa v svetu naš predsednik, s tem pa tudi naša država in družbena ureditev.

D. A.

● Zapis iz zasedanja Zvezne konference SZDL Jugoslavije

Zavzeto za stabilizacijske ukrepe

Na zasedanju Zvezne konference SZDL Jugoslavije, ki je bila v sredo, 23. januarja, v Zvezni skupščini v Beogradu, je bila tudi delegacija Republiške konference SZDL Slovenije. Na zasedanju smo obravnavali poročilo o delu zvezne konference in njenih organov ter o oblikah sodelovanja v letu 1979, pa tudi nadaljnjo aktivnost socialistične zveze pri uveljavljanju pobude tovariša Tita o kolektivnem delu, odgovornosti in uvajanje enoletnega mandata predsednika ter sklepe, spremembe in programske cilje statuta SZDL Jugoslavije.

Predsednik zvezne konference Todo Kurtović je podal uvodno poročilo o vlogi socialistične zveze pri nadaljnji krepitvi samoupravnih odnosov naše družbe o mednarodni politični situaciji, novih vojnih žariščih, oboroženi

akciji blokovskih sil, netočnem obveščanju in propagandi, ki zaskrbnjuje vpliva na delovne ljudi in občane, kar še otežuje gospodarsko stabilizacijo.

Delegati iz republik in pokrajin so razpravljali o aktualnih vprašanih nadaljnega razvoja in utrjevanju družbene vloge socialistične zveze in njenih nalogah, o aktivnosti sekcij in drugih oblikah delovanja v SZDL za leto 1980.

Poudarili so vlogo socialistične zveze pri ukrepih varčevanja in ustvarjanja pogojev za ekonomsko stabilizacijo. V stabilizacijsko obnašanje se morajo vključiti vsi delovni ljudje in občani, vsak na svojem mestu, saj bomo le tako lahko premagovali težave. Ni torej mogoče čakati na to, kaj bodo storili drugi, saj tako poslabšujemo stanje.

Potrebna bo večja povezanost družbenih dejavnosti z materialno proizvodnjo, zagotoviti bo treba še večjo solidarnost v organizacijah združenega dela za področje socialnega varstva in ugotoviti, kje so ovire za nadaljnji razvoj socialističnih samoupravnih odnosov.

Socialistična zveza mora delovati in biti prisotna, kjer obravnavajo in rešujejo vprašanja naše družbe. Krepiti mora družbenopolitično življenje v vseh sredinah, krepiti mora delegatske odnose, samoupravne odnose, enotnost, vplivati na varčevalne ukrepe na vseh področjih naše samoupravne družbe. Le z notranjo enotnostjo in skupnimi prizadevanji bomo kos vsem nalogam, ki stojijo pred nami.

IVAN HRIBAR

● Požar v Svilanitu povzročil 10 milijonov škode

Neprecenljiva pomoč delavcev

Vzroki požara v Svilanitu 20. decembra lani, ki je uničil večje število statev v tkalnici in tako povzročil okrog 10 novih milijonov dinarjev škode, še niso dokončno razjasnjeni. V tovarni menijo, da je pri njih nevarnost požara stalno prisotna, saj je dovolj ena sama električna iskrica, ki nastane pri mehanskem lomnu stroja in pride v stik z debelih slojih nabira na stavih.

Za zaščito je poskrbljeno v največji možni meri s številnimi gasilnimi aparati. Kljub temu izkušnje opozarjajo, zato v Svilanitu že razmišljajo o tem, da bi se v okviru ostalih slovenskih tekstilnih tovarn

skušali povezati z raziskovalno skupnostjo ali drugo ustrežno institucijo, ki bi še natančneje obdelala požarno varnost.

Vsi delavci Svilanita so se ob tej hudi nesreči zavedali nastale škode in škode, ki bi jo utegnili povzročiti daljša ustavitve proizvodnje. Tako vodilni kot delavci iz proizvodnje so takoj po požaru žrtvovali sobote, nedeljo, pa tudi kakšno noč, da bi čim prej očistili pogorišče in v najkrajšem času očistili ter usposobili kar največ statev. Do danes je usposobljenih že tri četrtine od skupaj 110 statev.

Ob obisku v Svilanitu nam je Boris Zakrajšek, vodja

splošne in kadrovske službe, povedal, da bodo skušali nadoknaditi izostanek proizvodnje predvsem z večjo delovno vnemo vseh delavcev, ki so za tovarno pripravljene marsikaj storiti. Zmanjšanje proizvodnje bodo skušali preprečiti tudi z nabavo novih statev in rezervnih delov.

Pohvala velja tudi nekaterim drugim delovnim organizacijam, predvsem Varnosti, ki je ponudila 50 svojih delavcev za pomoč pri čiščenju in odpravi posledic. Tudi druge tekstilne tovarne so ponudile najrazličnejšo materialno pomoč za čim prejšnjo odpravo posledic požara v Svilanitu.

M. JANČAR

Dogovor o športni dvorani

Med mnogimi pomembnimi pridobitvami naše občine v zadnjem času je tudi športna dvorana pri osnovni šoli Frana Albrehta. Športa dvorana, zgrajena je s sredstvi, ki jih je združeno delo prispevalo preko izobraževalne in telesno-kulturne skupnosti, je gotovo objekt, ki se mu v razmišljanjih o dejavnosti, tako med pedagoškimi kot športnimi delavci, namenja največ pozornosti. Interes in želja vseh je, da bi bila dvorana polno zasedena. Obenem pa, da bi bila zagotovljena sredstva za vzdrževanje objekta.

Ob začetku gradnje je prevladovala misel, da se bomo o uporabi dvorane pogovarjali, ko bo dograjena, oziroma med gradnjo. Pripravljen je bil tudi predlog samoupravnega sporazuma, ki naj bi določil odnose in medsebojne obveznosti med uporabniki in upravljalcem športne dvorane. Med razpravo o sporazumu je prišlo do nekaterih nesoglasij, ki so bila, kot je bilo ugotovljeno na skupni seji, posledica napačnih, pa tudi zlonamernih informacij in govoric. Očitno je, da nekaterim urejeni medsebojni odnosi niso najbolj povšeči.

Na sestanku, na katerem so sodelovali predsedniki izvršnih odborov vseh interesnih skupnosti, direktor šole, predsednik gradbenega odbora in predstavniki družbenopolitičnih organi-

zacij so bile vse nejasnosti razčiščene in doseženo soglasje o vseh pomembnih stvareh. Dogovorili so se, da bo potrebno čimprej oblikovati in sklicati koordinacijski odbor za upravljanje in izkoriščanje športne dvorane, kot je predvideno s predlogom samoupravnega sporazuma. Naloga tega odbora bo, da uskladi uporabo dvorane in na osnovi izračunanih stroškov za uporabo dvorane v soglasju z uporabniki zagotavlja sredstva za vzdrževanje dvorane. Le na osnovi čistih računov bo možno zadostiti obema temeljnima zahtevama, to je izkoriščenosti dvorane in njenemu ustreznemu vzdrževanju.

Seveda športna dvorana ne sme biti namenjena samo šoli in športnim društvom. V njej bo potrebno poiskati tudi možnosti za organiziranje določenih oblik rekreacije za delovne ljudi in občane. Kamnik pa je s to dvorano postal zanimiv tudi za velike klube za organizacijo priprav in tekmovanj.

Take in podobne možnosti, kakor tudi organizacija množičnejših prireditev, kot je bilo silvestrovanje, je potrebno proučiti tako, da bo dvorana tudi v praksi postala za delovne ljudi in občane središče športnega in družabnega življenja.

JOŽE ZAGORC

Nerazrešena vprašanja čistilne naprave

Prvega januarja je potekel rok, ko naj bi v Komunalnem podjetju Domžale ustrezno samoupravno organizirali centralno čistilno napravo občin Domžale in Kamnik ter tako odprli pot za reševanje problemov – predvsem finančnih, ki jih doslej še niso razrešili.

O sklopu nerazrešenih vprašanj so spregovorili tudi na zadnji seji našega izvršnega sveta, ko so obravnavali poročilo o gradnji in financiranju čistilne naprave ter o stališčih in predlogih, ki jih je k poročilu dodala komunalna skupnost naše občine.

Centralna čistilna naprava v Domžalah že od preteklega leta redno poskusno obratuje in v tem času so odpravili tudi pomanjkljivosti ki so se pokazale

ob začetku poskusnega obratovanja.

Poleg vprašanja samoupravne organiziranosti pa je še vedno premalo natančno pojasnjena podražitev objekta – od načrtovane vrednosti okrog 75 milijonov dinarjev, za katero je domžalska občina prispevala 60 odstotkov, kamniška pa 40 odstotkov, se je gradnja objekta podražila za okrog 12 milijonov novih dinarjev. Komunalno podjetje Domžale, ki je prevzelo investitorstvo, doslej soinvestitorju, torej kamniškemu komunalnemu podjetju, še ni posredovalo utemeljitve in ustrezne dokumentacije za to podražitev, pa niti ne predloga za pokrivanje razlike. Ob vsem tem se zapleta tudi pri zbiranju sredstev za enostavno in

razširjeno reprodukcijo in nekateri uporabniki še vedno negodujejo na račun obračunavanja čiščenja odpadnih voda.

Izvršni svet naše občine je ob navedenih dejstvih ocenil, da sodelovanje med obema komunalnima organizacijama ni bilo najboljši in da sta se pri razreševanju vseh vprašanj premalo zavedali svojega posebnega družbenega pomena. Znova so poudarili, da sta prav Komunalno podjetje Domžale in Komunalno podjetje Kamnik pred komunalnima skupnostima in družbenopolitičnima skupnostima Domžale in Kamnik prva stična točka dogovarjanja in usklajevanja, ki bi ga morali obe delovni organizaciji zaradi širokega družbenega pomena objekta izpeljati z vso odgovornostjo.

Izvršni svet je podprl tudi predloge komunalne skupnosti naše občine in sicer, naj Komunalno podjetje Domžale čimprej predloži dokumentacijo o podražitvi objekta, v kateri naj bo tudi predlog o višini sredstev, ki naj bi jih za podražitev prispevali v Kamniku.

Ta dokument naj bi spremljal tudi ustrezen dokumentiran program za letošnje leto, o katerem bodo razpravljali na skupščini kamniške komunalne skupnosti in če bo program sprejet v soglasju z našim izvršnim svetom tudi pokrili svojo udeležbo za razširjeno reprodukcijo iz sredstev, ki se zbirajo iz prispevka za čiščenje odpadnih voda.

Kamniška komunalna skupnost nadalje še predlaga, da bi morali uporabo sredstev za razširjeno reprodukcijo dolgoročneje opredeliti in predvideti v planu za prihodnje srednjeročno obdobje.

Ponovno pa predlagajo tudi ustrezno samoupravno organizirano centralno čistilno napravo. Kajti sredstva, ki jih je za gradnjo tega objekta prispevala naša občina, bodo kot nepovratna prenesli s posebnim aktom na centralno čistilno napravo šele takrat, ko bo ta ustrezno samoupravno organizirana.

NAŠ POMENEK

Za boljšo energetske preskrbo

Skrb za elektroenergetsko omrežje v naši občini prav gotovo ni nepomembno področje našega življenja. Dr. Albert Čebulj, ki pri našem izvršnem svetu mentorsko (brezplačno) pomaga s svojim znanjem in predlogi za izboljšanje preskrbe z električno energijo, se je doslej izkazal kot dragocen sodelavec in snovalec novih načrtov. V preteklem letu je v našem glasilu sam napisal prispevek o urejanju nizkonapetostnega omrežja v starem delu Kamnika. Dela so stekla že v preteklem letu, zato tudi njegov odgovor na vprašanje, kdaj bodo predvidoma končana, ni bil dolg.

»Dela pri obnavljanju nizkonapetostnega omrežja v starem delu Kamnika so se nekoliko zavlekla, ker so bila tudi pripravljala dela, ki jih je moral opraviti Kamnik, nekoliko daljša od predvidenih in so se zaključila novembra lani. Zdaj

je zima in inštalacijska dela na lestvah so v tem času nekoliko težja. Delo ovira tudi inštalacijski material, ki v mrazu otdi. Zato bo delo normalno steklo takoj ko se bo otopilo, medtem pa naj bi zagotovili tudi manjkajoči material, saj zaradi pomanjkanja uvoženih surovin kablov v tem času primanjkuje. Če ne bo nepredvidenih zapletov,« meni dr. Čebulj, »bodo dela končana do junija, torej še dovolj zgodaj, da bo mogoče do jeseni urediti tudi nekatera pročelja stavb.«

Več pozornosti kot nizkonapetostno omrežje je bil v tokratnem pogovoru z dr. Čebuljem deležen njegov predlog o gradnji transformatorske postaje v Kamniku.

»V teku je gradnja dvostemskega daljnovoda Domžale-Kamnik za 110 tisoč voltov z zelo močnim prerezom, ki bo lahko trajno zagotavljala Kamniku zadosten dovod zanes-



ljive električne energije. Daljnovid bo verjetno gotov do prvomajskih praznikov, kajti delo pri tej naložbi, vredni 25 milijonov dinarjev, poteka deloma po zelo zahtevni trasi skozi naselja,« je pojasnil gradnjo dr. Čebulj.

Ob tej gradnji je dr. Čebulj predlagal, naj bi tudi v Kamni-

ku zgradili razdelilno transformatorsko postajo.

»Vprašanje sem postavil na seji izvršnega odbora samoupravne interesne skupnosti na preskrbovalnem področju Elektro Ljubljana, in sprejet je bil sklep, po katerem bodo letos pripravili celotno dokumentacijo za razdelilno transformatorsko postajo, gradnja pa naj bi se začela spomladi prihodnje leto. Priprava dokumentacije je izredno zahtevna, zlasti projektivna, zamotan pa je tudi postopek v združenem podjetju elektrogospodarstva Slovenije, ki bo celotno gradnjo financiralo iz energetskih sredstev.

Široko zasnovana transformatorska postaja bo imela dva transformatorja po 20.000 kVA in bo priključena z dvojnim daljnovodom 110 tisoč voltov prereza 240 mm² Alu-Je na 110 tisoč kilovoltne zbiralnike RTP Domžale. V bližnji

bodočnosti bo konica Kamnika okrog 13 tisoč kVA. Ker v Kamniku ni na obzoru novih velikih industrijskih potrošnikov, bo moč transformatorjev zadostovala za veliko let, po potrebi pa bo mogoče transformatorje zamenjati z močnejšimi. To so rutinske zamenjave, ki ne zahtevajo nobenih predelav transformatorski postaji. Ker sta daljnovod in transformatorja dvojna in za polno moč, bo imel Kamnik stalno stoodstotno rezervo napajanja. V območju postaje (predvsem v Podgorju) bodo preuredili tudi sedanje proste vođe za 20 tisoč voltov.

Gradnja nove razdelilne transformatorske postaje Kamnik 110/20 kV bo po današnjih cenah stala nad 70 milijonov novih dinarjev in jo bomo, kot rečeno, zgradili iz energetskih sredstev,« je še poudaril dr. Čebulj.

Nagrajena prizadevanja

Na letošnjem modnem sejmu na ljubljanskem Gospodarskem razstavišču se je na razstavnem prostoru izdelovalcev dekorativnega blaga predstavila tudi TOZD Eksperimentalna tkalnica mariborskega tekstilnega inštituta. Predstavitelji ni ostala neopazena, kajti od modnega sejma dalje krasi delovne prostore Eksperimentalne tkalnice Kamnik najvišje priznanje tega sejma – Ljubljanski zmaj. Priljubljeni so si ga z novostjo, z dekorativnim blagom za notranjo opremo stanovanj. Pa ne le zaradi lepe tkanine, ampak predvsem zaradi svežega, novega dizajna in še uspešnejše kombinacije: najtanjše blago je namenjeno za zavese, nekoliko gostejše tkano blago za prte, pregrinjala in podobno ter najgostejše za blazinjenje pohištva – vse troje v enakem vzorcu.

S to nagrado so v Eksperimentalni tkalnici tudi na modnem področju potrdili svojo uspešnost. V gospodarstvu jo namreč potrjujejo že tri leta, saj je v tem času celotni prihodek te majhne temeljne organizacije – v njej je zaposlenih le petdeset delavcev – porasel za okrog petsto odstotkov, tako da je ob koncu preteklega leta znašal okrog petintrideset milijonov novih dinarjev. Predvidevajo, da bo lanskoletni čisti dohodek znašal 17 milijonov dinarjev in da bodo od tega za sklade namenili okrog 7 milijonov novih dinarjev. Še drugače ponazarja njihovo gospodarsko uspešnost podatek, da je v prvi polovici preteklega leta znašal dohodek na delavca 174 tisočakov in če bi bila Eksperimentalna tkalnica uvrščena med

tekstilce, bi bila po ustvarjenem dohodku na delavca med vsemi jugoslovanskimi proizvajalci na najvišjem mestu.

Vendar pa v Eksperimentalni tkalnici ne izključujejo možnosti, da se bodo prav kmalu znašli v omenjeni panogi. Ugotavljajo namreč, da imajo s Tekstilnim inštitutom Maribor, v sklopu katerega poslujejo kot raziskovalna oziroma eksperimentalna temeljna organizacija, vedno manj skupnih interesov. Njihova osnovna dejavnost se je namreč v zadnjih treh letih usmerila skoraj povsem v proizvodnjo blaga za notranjo opremo in zato razmišljajo o novi samoupravni organiziranosti.

Za taka razmišljanja imajo tudi utemeljitve, saj se bo z naložbami, ki jih želijo uresničiti v letošnjem letu, obseg proizvodnje povečal za 60 do 70 odstotkov. Marca bodo namreč začeli z gradnjo nove proizvodno skladišče hale, naložbo, ki je ocenjena na petnajst milijonov dinarjev. Do oktobra naj bi dobili tudi nove stroje, s katerimi bodo lahko dosegali še višjo produktivnost in seveda večjo proizvodnjo. Ob tem pogumno načrtujejo, da bo celotni prihodek že v letošnjem letu porasel na 70 milijonov dinarjev.

Zaradi prostorske utesnenosti v prihodnjem srednjoročnem obdobju novih proizvodnih prostorov ne načrtujejo, novih naložb pa kljub temu ne izključujejo, saj bi radi posodobili strojno opremo in izboljšali tehnologijo, za kar bi potrebovali od 20 do 30 milijonov dinarjev. Taka posodobitev je še toliko bolj nujna, če

bodo hoteli uresničiti zastavljene cilje, da bi se namreč specializirali za proizvodnjo tekstilnega blaga za notranjo opremo v majhnih serijah, seveda z nekoliko višjo ceno, pri čemer naj bi vzorce menjali na osem do devet mesecev.

S temi usmeritvami za prihodnje srednjoročno obdobje je povezana še ena velika želja oziroma cilj Eksperimentalne tkalnice. Že nekaj časa namreč zavzeto iščejo ustrezen prostor, v katerem bi uredili studio za svetovanje in prodajo notranje opreme ter organizirali v sklopu tega tudi svetovalno službo. Če ustreznega prostora ne bodo našli, se bodo verjetno odločili za gradnjo svetovalno prodajnega studia ob tovarni.

Tesnejše sodelovanje pa so že zdaj navezali z Rijeka-tekstilom in njihovim studijem, tako da bodo verjetno že v letošnjem letu po zamislih njihovih arhitektov opremili nekaj hotelov.

Zapis o Eksperimentalni tkalnici ne bi bil popoln, če ne bi nekaj besed zapisali o ljudeh in dobrem razumevanju, ki so ga stkali v teh letih. Flaktuacije v tej temeljni organizaciji, v kateri so lani ustanovili OO ZKS in ZSMS, praktično ne poznajo kot ne poznajo notranjih trenj ali nesporazumov. Njihovo enotnost in prizadevnost pa najbolje potrjuje dejstvo, da so v preteklem letu vsi sodelovali v akciji, ki so jo pripravili mladinci.

Z lopatami v rokah in z mnogo dobre volje so se namreč kar sami lotili urejanja parka ob njihovi tovarni.

JANA TAŠKAR

Ljubljanskega modnega sejma sta se udeležili tudi delovni organizaciji Utok in Svilanit, ki sta si v modnih snovanjih že doobra učvrstili svoje mesto, čeprav sta ob močni konkurenci med usnjariji oziroma tekstilci na letošnjem sejmu ostali brez priznanj.

Sicer pa, ali ni prav toliko kot priznanje na sejmu vredno priznanje potrošnikov, ki radi segajo po izdelkih teh dveh tovarn?

Osnovni poudarek Utokove kolekcije za prihodnjo zimo je namreč zadovoljevanje želja čim širšega kroga potrošnikov, zato so z boljšo tehnologijo dosegli kvalitetnejšo obdelavo usnja, ki ga v konfekcijskih izdelkih dopolnjujejo še s krznom, pletivom in tekstilom.

Tudi Svilanit se je s svojo kolekcijo kravata, pa nič manj s kolekcijo brisač in izdelkov iz frotirja na sejmu uspešno predstavil, in menda jim je priznanje za las ušlo iz rok.



● Polemični prispevki

Skladen razvoj vseh krajevnih skupnosti

Čeprav sem v zadnjem času odmaknjen od dogajanj v samoupravnih interesnih skupnostih občine Kamnik in delegacij krajevnih skupnosti Komenda, Moste in Križ, bi rad opozoril na neupravičene kritike na račun razvoja izobraževanja, PTT in otroškega varstva v krajevni skupnosti Komenda.

Nimam nobenih osebnih interesov pri oporekanju kritik v prispevku s tem naslovom, saj menim, da je dobra in konstruktivna polemika koristna za razmišljanje delovnih ljudi in občanov in tudi zato, da javno spregovorijo o pravih in nepravilnih v razvoju.

Prav takšno in podobno kolektivnejše delovanje članov krajevnih skupnosti lahko pripomore k boljšemu razvoju posameznih skupnosti, tudi na športnem, prosvetnem, znanstvenem in ostalih področjih, pri katerih avtor prispevka ugotavlja stagnacijo v njihovi krajevni skupnosti.

Spominjam se zelo dobrih odnosov in sodelovanja na športnem, kulturnem, gospodarskem in prosvetnem področju med vsemi vami, ki so danes razdeljene na krajevne skupnosti Komenda, Križ in Moste. Pogoji za takšno sodelovanje so bili takrat veliko težji kot danes, zato ne vidim vzroka, da ne bi z malo več strpnosti in dobre volje sodelovali tudi zdaj. Tudi po razdelitvi na omenjene krajevne skupnosti so bili odnosi med njimi dobri, zato se mi zdijo kritike glede nekakšnega privilegirane razvoja

v krajevni skupnosti Komenda neutemeljene in tudi v nasprotju z besedilom avtorjevega uvodnega stavka.

Avtor prispevka je v uvodu lepo poudaril, da moramo zato, ker denarja v občini ni na pretek, napraviti takšen plan razvoja v prihodnjem srednjoročnem obdobju, da bodo sredstva racionalno izkoriščena, objekti skupnega pomena za več krajevnih skupnosti pa postavljeni tako, da bodo služili občanom krajevnih skupnosti, za katero so bili načrtovani.

Objekti skupnega pomena za krajevne skupnosti Komenda, Moste in Križ so prav gotovo šola, pošta in otroški vrtec, saj po svoji namembnosti služijo vsem trem krajevnim skupnostim, ne pa samo eni, kot poudarja avtor prispevka v svojem uvodu.

Ker občani vemo, to je poudaril tudi avtor polemičnega prispevka, da denarja v občini ni na pretek, se moramo ob tem dejstvu zavedati, da ne more vsaka krajevna skupnost imeti vseh sebi oziroma občanom potrebnih objektov in z njimi tudi potrebnih kadrov in ostalega za koristno in racionalno delovanje.

Že zaradi omenjenih dejstev menim, da je bila lokacija naštetih objektov v Komendi pravilna, najmanj pa privilegirana, kar naj bi veljalo tudi za ambulanto.

Avtor prispevka je bil pri pisanju gotovo z mislimi v Mostah, od koder so mu uhajale samo v Komendo. Pozabil pa je vasi kot

so Vrtače in Komenska Dobrava, pri čemer ne posegam v teogo bde občanov teh vasi pred in po osvoboditvi. Njihova oddaljenost po tako »zavdanja« vredni cesti se gotovo ne da primerjati s tistimi, za nekatere par odvočnih kilometrov dolgih cest, ki so že ne-

kaj časa asfaltirane.

Otroci in občani Vrtače in Komenske Dobrave so in še premagujejo napore na vsakdanji poti v šolo, na delo, v trgovino in podobno. Posebej v zimskem času, čeprav so enakopravni z ostalimi občani. Ni minilo samo eno leto, v katerem so morali otroci in drugi občani teh dveh vasi in tudi vasi Nasovče, Breg, Klanec, Gore in še nekaterih hoditi precej dlje v šolo, službo, v trgovino, na pošto in v urade po včasih skoraj nemogočih cestah, ko so v Mostah že imeli asfalt, trgovino, šolo, bencinsko črpalko in še kaj.

Brez dvoma je bila prizadevna

in humana akcija starejših občanov, da so zgradili šolo v Mostah, pri čemer jih je spremljala dobra misel na mlajše. Nihče jim tega ne more oporekati. Nasprotno. Menim, da smo jim vsi občani hvaležni, kar dokazuje tudi dejstvo, da so objekti skupnega pomena treh krajevnih skupnosti v neposredni bližini Most.

O naših novih občanov v novem naselju v Komendi pa ni potrebna skeptičnost. Vsi ti novi občani (čeprav vseh osebno ne poznam), gotovo niso prišli z Marsa, pač pa so naši sodržavljani, ki s trudom gradijo svoje domove, njihovi prispevki in davki

od osebnih dohodkov pa se v okviru občine prelivajo na področje skupne in splošne porabe.

Za varnejši dostop otrok in občanov Križa, Gore in morda Gmajnice do šole, vrtca in pošte v Komendi pa predlagam, da se delegati treh krajevnih skupnosti na svojih sejah posvetujejo o povezavi cest Križ-Komenda in Komenda-Moste.

Upam, da z resničnimi dejstvi nisem katerega od občanov prizadel, pač pa pripomogel k razmišljanju o najprizadetejših, o katerih v prejšnjem sestavku ni bilo besede.

PETER JUHANT

Kdo upravlja z našim denarjem?

Vse SITKS v Sloveniji odvajajo določen odstotek sredstev, ki jih združujejo vsi zaposleni za športno dejavnost, v skupen sklad, iz katerega lahko nato posamezna SITKS najame posojilo za izgradnjo športnih objektov. To je lepo in prav, lepa je solidarnost, saj je le redkokatera občina dovolj bogata, da bi lahko čisto sama financirala večje športne objekte. O načinu zbiranja sredstev v sklad, o pogojih za najetje kredita in za odplačilo anuitete smo se lepo dogovorili in stvar je kar lepo stekla. Tudi Kamničani smo že uporabili del sredstev iz tega sklada, saj zbrana sredstva v tem skladu niso tako majhna, grede kar v nove milijone. Postopek za najetje kredita je bil dokaj preprost, vendar učinkovit: vsaka SITKS, ki je kandidirala za posojilo, je naredila prošnjo, elaborat in ute-

meljitev., o dokumentih je nato razpravljala kreditni odbor in posojilo odobril – ali pa ne, kakor je pač ocenil upravičenost potreb.

Ko smo se v Kamniku odločili za izgradnjo nove telovadnice pri osnovni šoli Frana Albrehta, smo tudi zaprosili za posojilo pri tem skladu. In smo ga tudi dobili, ter kmalu po sklepu kreditnega odbora že lahko koristili odobrena sredstva.

Omenjeno je že bilo, da zbrana sredstva v tem skladu sploh niso tako majhna. To je opazila tudi naša ljuba banka v Ljubljani in vrgla nanje svoje oko. In je dala skladu ponudbo: »Dokler se vi ne odločite, kako boste ta denar uporabili, ga naložite pri nas in mi vam bomo ta sredstva vplemenitili tako, da boste lahko z

njimi še več naredili.« Lepo in pošteno: sklad banki denar na čuvanje, ona pa njemu dodatne obresti. Seveda je bila taka ponudba sprejeta.

V Kamniku smo zato, da bi poleg nove telovadnice uredili novo ogrevanje tudi za šolo, zaprosili še dodatno posojilo – borih 80 starih milijonov. Pri tem je potrebno omeniti, da je bila SITKS samo udeležena pri investiciji, glavno finančno breme nosi SIS za izobraževanje – da ne bo pomote. Odbor sklada je zasedal in nam dodatno posojilo tudi odobril. Toda, denarja nismo mogli koristiti. »Zakaj?« smo se spraševali. »Zato, ker ni dovolj, da ga odobri odbor sklada, ampak ga mora odobriti tudi banka!« »Pa zakaj banka, saj ta denar ni njen, ampak pripada skladu, je naš!« Vendar na to

nismo dobili pravega odgovora, pač pa smo morali lepo počakati nekaj mesecev, da so se gospodje iz banke sestali in še oni odobrili denar, ki nam je bil že odobren.

Pri vsem tem se kar samo od sebe postavlja vprašanje, kako je to sploh mogoče, ob naši ustavi in zakonih o združenem delu? Saj je nekdo drug odločal o denarju, ki sploh ni bil njegov, tisti čigar je bil, pa je moral lepo poslušno čakati, da se je ta nekdo drugi blagovolil odločiti. In kaj bi bilo, če bi se banka drugače odločila, kakor se je odločil odbor sklada? Mar ni čutili v vsem tem tako imenovane in močno kritizirane »odtujene centre moči?« In, ali se to dogaja samo tu ali pa je takih in podobnih primerov več? Kdo torej upravlja z našim denarjem? Tisti, ki smo denar dali ali pa nekdo drug?

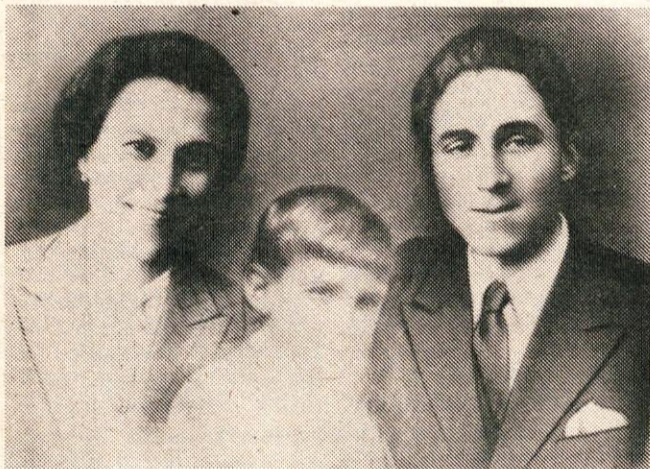
BOJAN POLLAK



Naše vrste so čvrste

Spoznanje, da obrambnih priprav in samozaščitne dejavnosti ne moremo uspešno razvijati in dograjati ločeno od samoupravnih socialističnih odnosov in da so njihovi nosilci delovni ljudje in občani, je prodrlo v vse življenjske in delovne sredine. In da to niso le napisane besede, so v naši občini potrdile vaje enot teritorialne obrambe v preteklem letu, ki so se odvijale maja, takrat smo preverjali usposobljenost enot v krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah in oktobra, ko je bilo mobilizacijsko preverjanje enot teritorialne obrambe. Seveda pa niti pri prvi vaji niti pri drugi ni šlo zgolj za preverjanje sposobnosti in znanja, ampak tudi za izpopolnjevanje družbenopolitičnega in kulturnega življenja. Obe vaji sta potrdili, da je pripravljenost na taki stopnji, da se lahko enote uprejo morebitnemu sovražniku, da pa seveda še obstajajo pomanjkljivosti, ki jih bo treba odpraviti.

Pri tej skopi oceni ni mogoče prezreti sodelovanja krajevnih skupnosti pri organizaciji vaj, ki je bilo več kot zgledno, pa niti prispevka družbenopolitičnih dejavnikov občine, saj so številni družbenopolitični delavci z obiskom in delom prispevali k dobremu moralopolitičnemu stanju v enotah. Da pohvale niso kar iz trte zvite potrjuje dejstvo, da so po končanih vajah aktivni številni pripadniki teritorialnih enot predlagali za višji čin in da so hkrati podelili posebna priznanja več posameznikom, krajevnim skupnostim in drugim. Ne nazadnje je tudi občinski štab teritorialne obrambe ob dnevu JLA prejel srebrno plaketo zveze rezervnih vojaških starešin Jugoslavije.



Pozabljen zločin

Januarja se spominjam tragedije v Rudniku pri Radomljah leta 1945, ko je okupator zaradi izdaje zverinsko pobil borce – politične delavce kamniškega okraja – med njimi sekretarja Edvarda Peternela-Tinka. Mesec dni kasneje, 6. februarja 1945, se je podoben zločin ponovil v dolini Korošice, nedaleč od spodnje postaje žičnice na Veliko planino – prav tako zara-

di izdaje.

Domači izdajalci belogardisti so jih presenetili. Ugasnilo je šest mladih življenj, med njimi vsa družina Šif. Še na pol žive so jih odvlekli k bližnji gozdarski koči, jih zmetali na kup in zažgali. Streljanje, jok in vpitje je odmevalo od Kamniških planin tisto mrzlo zimsko jutro.

Anica Gorjan, sestra Pepce Šif, je zvedela za tragedijo od domačinov. Vest ji ni dala miru, šla je preverit govorice. Sestro je spoznala po nogavicah, ki jih ji je pred tednom odnesla v partizane. Nekoliko proč je ležal desetletni sin Franc, zadet od rafalov. Ko je vzela njegovo glavo v roke, se ji je razsula med prsti, njegovi lasje so bili raztreseni po snegu.

Truplo Šif Franca, okrajnega sekretarja OF je bilo popolnoma razmesarjeno.

Tudi ta kraj bi moral dobiti obeležje, vredno spomina ljudi, ki so tu izkpravili.

B. M.

Kotiček naših najmlajših

Mi smo generacija Tita, revolucije in miru

Že dve leti obiskujem dnevno varstvo v Dijaškem domu v Kamniku. Rada sodelujem pri vseh praznikih in letos sem na novoletni prireditvi nastopila kot snežinka. Čeprav je bila prireditve nekoliko krajša kot pretekla leta, je bilo vseeno lepo. Na začetku so učenci, ki obiskujejo višje razrede, zaigrali lutkovno igrico Rdeča kapica. Nato smo zaplesale snežinke.

Vsaka od nas je povedala pesmico o snegu, zimi in veselju, ko otroci pričakujemo dedka Mrza. Na koncu smo skupaj z otroki, ki so se zbrali na prireditvi, toliko časa peli, da smo dedka priklicali. Oh, kako debel in lep kožuh je imel. Pa belo dolgo brado. V knjigi je imel napisano, kateri otroci smo bili pridni doma, v šoli, v varstvu, pa tudi to je vedel, kdo se rad potepa, nagaja mami in tovarišicam.

Snežinke smo dedku Mrazu pomagale deliti darila, ki jih je pripeljal s seboj. S svojim nastopom smo bile zelo zadovoljne, k čemur je pripomogla tudi pohvala učencev in tovarišic.

Mateja Ipavic,

3. razred,

dramsko literarni krožek Dijaški dom

Vtisi z razstave

Kulturno življenje je bilo v letu, ki se je pravkar izteklo, zelo bogato in pestro. Razstava slik mojstra Perka je predstavljala posebno lep zaključek jubilejnega leta.

Lojze Perko, ki ga Kamničani dobro poznamo, je tokrat predstavil predvsem novejša dela. Kako prijetno se je preseliti z asfalta med mehke barve notranjske pokrajine, med čudovite podobe preprostega življenja. Slikar nam je pričaral takšno naravo, ki dostikrat neopazno živi poleg nas, a je ne znamo opazovati.

Mnogi obiskovalci so dokazali, da Kamničani znamo ceniti bogato umetniško doživetje. In vsaka Prekova razstava to nedvomno je.

Ema Krt,

literarno novinarski

krožek,

OŠ Frana Albrehta

Bila sem snežinka

Dež je pljuskal ob okenske police in pločnik. Dežne kaplje so mi pršile po laseh in mi poleze po vratu. Hitela sem po skoraj prazni ulici v Dijaški dom na proslavo ob Dnevu republike. Sedla sem v svečano okrašeno

jedilnico. Pogled se mi je ustavil na jugoslovanskem grbu – koliko drobnih ročic je teden za tednom zlagalo zrna, da je nastalo šest plamenic, sem modrovala sama pri sebi. Misli mi je prekinil verz: »Tiho od nas ste odšli, tovariši, v noč – brez povratka...«

Vsaka beseda je zvenela z zanosom in zavestjo. Čutila sem, kako so mi kožo prepredli mravljinčji, stresla sem se.

Pesem je izzvenela v navdušenem aplavzu. Spomnila sem se, koliko ljudi se po vojni ni vrnilo na svoje domove, odšli so brez sledu...

Vse to vem iz babičinih besed in solza, ki so se ji iskrile v očeh. Dobro se še spominjam, kako je večkrat prekinila pripoved in si obrisala solze. Tudi dedek se ni vrnil, vem, zato joče.

Toda mi mladi lahko doživljamo strahote vojne le iz pripovedi dedkov in babic, iz knjig. Lahko si le želimo, da se kaj takega ne bi nikoli več ponovilo.

»Andrej, zdaj prvič te pošiljam na pot, nevarnost in smrt sta na preži povsod...«

Zveni verz, ki ga je povedala drobna deklica. Partizanski ku-

rirji – saj res, kako mladi so bili, a so že služili svoji domovini, modrum.

In kako ji služimo mi? S knjigo v roki, z znanjem in ljubeznijo do nje, z zaobljubo, ki smo jo dali Titu: »Učili se bomo in branili domovino.«

V naslednji točki so se z recitalom predstavili srednješolci. Ozrla sem se po sosednjih obrazih. Vsi so napeto spremljali besede recitatorjev. Obrazi učencev so bili zamišljeni. Tudi najmlajši Tonček je napeto spremljal program, čeprav ga ni razumel. Ne zaveda se še, kako pomembni sta za nas svoboda in neodvisnost, kako si prizadevamo ohraniti mir v svetu.

Ko sem zapuščala zgradbo dijaškega doma in stopila na ulico, sem videla, da se je nebo zvedrilo. Kakor da se je zjasnilo ob besedah naših učencev, ki so večkrat ponovili: »Tito, branili bomo domovino, borili se bomo za mir, tudi mladi bomo hodili po tvojih poteh.«

Biba Šetinc

8. razred

dramsko literarni krožek, Dijaški dom

Počitnice, počitnice

Sneg, ki je zapadel v Kamniku, je gotovo še povečal željo mnogih šolarjev, da bi se počitnice čimprej začele. Ljubljanskim in mariborskim šolarjem se je ta želja izpolnila ravno ob pravem času. Toda, tudi v Kamniku gotovo vsaj še nekaj časa sneg ne bo skopnel, da bi mnogim skalil in jih prikrajšal za zimsko veselje.

Čeprav so snežno bele poljane zelo vabljive, bo gotovo nekaj šolarjev, ki ne bodo na snegu preživljali počitniških dni.

Veliko jih bo preživelo počitnice tako, kot si jih želijo in tudi načrtujejo. Gotovo bodo vplivale na dolžino oddiha šolarjev tudi denarnice njihovih staršev, ki so še vedno različno velike. Ko sem poizvedovala med sošolci in prijatelji, kam nameravajo oditi med počitnicami, sem spoznala, da jih bo kljub vsemu še največ odšlo smučati in tudi drsat. Največja želja mladih kamniških smučarjev je, da bi se lahko smučali na Veliki planini, ki bi mnogim omogočila vsakodnevno smuko, saj je tako blizu Kamnika. Žičnica naj bi začela delovati prav v času, ko se bodo počitnice iztekale, zato se z žalostnimi in tudi jeznimi pogledi ozirajo proti planini.

Kako bodo preživeli počitnice nekateri izmed teh šolarjev?

ALENKA: »Počitnice bom preživela doma. Malo se bom sankala, drugače bom tudi brala, gledala televizijo, poslušala glasbo. Tudi kitaro bom igrala in se še kaj novega naučila.«

MARKO: »Največ bom smučal in to na Krvavcu, še raje pa bi na Veliki planini. Mogoče bom s starši šel tudi v Avstrijo smučat. Malo se bom učil tudi fiziko, zvečer pa bom risal ali pa bom skupaj s prijatelji.«

TATJANA: »Moje počitnice bodo en sam trening, ker sem v državni smučarski tekaški reprezentanci in moram vsak dan trenirati po tri ure. Ker sem tudi v času pouka veliko zdoma, sem v prostih dnevih in večerih najraje skupaj s prijatelji, da malo poklepemo in se zabavamo.«

VASO: »Rad hodim v gore in tudi med počitnicami bom izkoristil čas in odšel z AO Mengeš za tri dni v Jalovec plezat. Potem bom šel še kdaj na gorsko smuko. Kaj bom počel v dolini? Hodil bom na treninge za košarko in se zabaval s prijatelji, pa bo čas počitnic hitro minil.«

MATEJA GRILJE

● Iz življenja in dela krajevnih skupnosti

Mladi v Podgorju vse bolj aktivni

Mladi podgorski mladinci, kakšnih štirideset jih je, so združeni v osnovni organizaciji ZSMS Podgorje. Njihova dejavnost je zelo pestra, tako da jim ob sobotah in nedeljah, ko so večinoma doma, ni prav nič dolgočasno.

Ob novem letu so se spo-

mnili najmlajših in jim pripravili prijetno novoletno praznovanje: osemdeset otrok, starih do deset let, je namreč obiskal dedek Mrz in jih obdaril, mladi pa so jim pripravili tudi vselo igrico. Darila je prispevala krajevna skupnost. Sicer pa je bila igri-

ca poseben dogodek, saj so jo odigrali v prenovljenem kulturnem domu. Povedati moramo, da so mladi veliko pomagali pri obnovi doma. Ob prostih sobotah so dvorano prepletkali, in tako so si pridobili tudi svojo mladinsko sobo.

Tudi sicer mladi ne držijo križem rok. Polni so načrtov. Poleg športnih aktivnosti – ob petkih popoldne se med seboj pomerijo v namiznem tenisu – bodo letos pripravili vrsto predavanj, na katere radi pridejo tudi starejši krajanji, ustanovili bodo FOTOKrožek, in kot kaže bodo z malo dobre volje mladinci spet zavihali rokave. Na pomlad bodo namreč s pristoječim delom utrdili bankine ob novi cesti. To seveda ni vse, saj si naloge sproti zadajajo – tako da mladini letos v Podgorju sploh ne bo dolgočasno.

BRANE GOLOB



Na sliki: prizor iz letošnje novoletne predstave

PRILOGA ZA DELEGATE – PRILOGA ZA

Analiza stanja in ocena razvojnih možnosti Občinske raziskovalne skupnosti

Novi zakon o raziskovalni dejavnosti in raziskovalnih skupnostih nalaga občinskim raziskovalnim skupnostim nove naloge. Svobodno menjava dela bomo odslej uresničevali tudi na nivoju občinskih raziskovalnih skupnosti. Poleg programa, ki ga predlagajo uporabniki za pokritje svojih raziskovalnih potreb, naj bi svobodna menjava dela obsegala tudi:

- raziskovalni program občine, ki ga narekujejo njene značilnosti in interesi,
- program drugih nalog občinske raziskovalne skupnosti,
- program skupnih nalog, ki jih bomo uresničevali v Raziskovalni skupnosti Slovenije.

Občinske raziskovalne skupnosti do sedaj niso združevale izvornih dohodkov. Poleg značilnosti znanstveno raziskovalnega dela, ki pokaže rezultate šele v nekaj letih, in zaprtosti OZD, je to eden glavnih vzrokov, da občinske raziskovalne skupnosti do sedaj še niso resnično zaživele.

V obdobju stabilizacijskih prizadevanj bo nujno pospešiti razvojno raziskovalno delo v OZD. Občinska raziskovalna skupnost pa bo imela pomembno vlogo posebno pri povezovanju tovrstnih interesov.

Da bi ugotovili stanje na področju razvojno-raziskovalne dejavnosti v organizacijah združenega dela v občini Kamnik, je občinska raziskovalna skupnost pripravila vprašalnik, na katerega je odgovorilo 5 delovnih organizacij od 21, ki jih je skupnost želela proučiti. Izpolnjene ankete liste so poslali: DO Stol, Tovarna usnja, Titan, Svilanit in Kemijska industrija Kamnik. Anketirane organizacije združenega dela zaposlujejo 4997 delavcev, ki združujejo svoje delo v 23 temeljnih organizacijah združenega dela in delovnih skupnostih skupnih služb. V svojem sestavu imajo 7 razvojnih oddelkov, 7 tehnoloških oddelkov, 5 oddelkov konstrukcije, 4 projektive, 5 kontrol kvalitete, 5 laboratorijev, 4 preizkuševalno-merilne laboratorije, 5 strokovnih knjižnic, 3 prototipne delavnice in 3 investicijske oddelke.

Organizacije združenega dela se povezujejo z raziskovalnimi organizacijami največkrat s posredovanjem področnih raziskovalnih skupnosti. Sodelujejo z Birojem za industrijski inženiring Iskra ter z Zavodom za produktivnost dela v Ljubljani, ki jim nudita usluge pri izboljševanju organizacije dela in uvajanju znanja v proizvodnjo. O prodaji svojega znanja kamniških organizacij združenega dela do sedaj skoraj ne moremo govoriti, dogovarjajo pa se o tem z nekaterimi deželami v razvoju.

V razvojnih oddelkih anketiranih organizacij združenega dela je zaposlenih 27 delavcev v visoko izobrazbo, 12 z višjo in 34 s srednjo; skupaj dela v razvojnih oddelkih 73 delavcev, občasno pa je zaposlenih z razvojno raziskovalnimi nalogami še 82 delavcev, od tega z visoko izobrazbo 11 delavcev.

Vse anketirane organizacije združenega dela imajo pravilnike

o nagrajevanju inventivnega dela.

Iz kadrovske sestave razvojnih oddelkov je moč ugotoviti, da je število delavcev zadovoljivo. Po izobrazbeni strukturi pa je moč sklepati, da so ti delavci zaposleni predvsem v tehnoloških oddelkih in laboratorijih. Tudi v največjih organizacijah združenega dela v občini ni močnih razvojno-raziskovalnih enot z zadostnim številom raziskovalcev, ki bi se ukvarjali z dolgoročnim razvojem DO. Najpomembnejša stimulacija za strokovnjake pa je prav stabilnost njihove strokovne usmeritve in možnosti strokovnega izpopolnjevanja.

Ker večina naših delovnih organizacij nima ustreznih razvojnih programov, plačujejo svoj prispevek za raziskovalno dejavnost za tistega, ki ve, kaj hoče, in ki se vključuje v oblikovanje skupnega programa na ravni Raziskovalne skupnosti Slovenije.

Občinska raziskovalna skupnost je organizirana podobno kot druge samoupravne interesne skupnosti družbenih dejavnosti v občini. Skupščina je enodolna, sestavljena le iz uporabnikov, saj v občini nimamo raziskovalnih organizacij v smislu zakona o raziskovalni dejavnosti in raziskovalnih skupnostih. Od 42 delegatskih mest jih ima združeno delo 24, krajevne skupnosti pa 18.

Vsebinska dela delegatov ni povsem opredeljena, niso dovolj seznanjeni in vključeni v razvojno in inovativno dejavnost svoje organizacije združenega dela, niti ne v raziskovalno dejavnost področnih raziskovalnih skupnosti in Raziskovalne skupnosti Slovenije.

Raziskovalno dejavnost načrtujemo v občini:

- v okviru lastnih organizacij združenega dela ter drugih organizacij in skupnosti v občini,
- v okviru občinske raziskovalne skupnosti,
- v okviru posebnih raziskovalnih skupnosti in
- na ravni Raziskovalne skupnosti Slovenije.

Organizacije združenega dela, druge organizacije in skupnosti načrtujejo raziskovalno dejavnost v svojih temeljnih planov. Raziskovalno dejavnost, ki se izvaja v okviru raziskovalne skupnosti, načrtujejo in usklajujejo s temi skupnostmi.

Občinska raziskovalna skupnost pripravlja delovni program, v katerem zajema pospeševanje raziskovalne dejavnosti v občini, pospeševanje inovacijske dejavnosti in program raziskovalnih nalog v okviru občine, za katerega bi se sporazumele OZD za skupno financiranje.

Posebne raziskovalne skupnosti načrtujejo raziskovalno dejavnost v okviru svoje panoge, skupno z organizacijami združenega dela, ustanoviteljicami posameznih skupnosti, izvajalci svojega področja in v sodelovanju z Gospodarsko zbornico. Raziskovalna dejavnost je treba načrtovati v obliki projektov z jasno postavljenimi cilji in nalogami. Služiti mora predvsem tehnološkemu razvoju panog.

Raziskovalna skupnost Slovenije načrtuje skupni raziskovalni

program, ki obsega: raziskave nacionalnega pomena (predvsem humanistično zgodovinske znanosti, družboslovje, biomedicina), temeljne raziskave vseh področij ter raziskave geoloških in surovinskih virov. Program Raziskovalne skupnosti Slovenije sestavljajo uporabniki in izvajalci po tripartitnem načelu: predstavniki uporabnikov, predstavniki izvajalcev in predstavniki družbenopolitične skupnosti. Ta skupni program je treba ponuditi podpisnikom ob sporazumih o temeljnih planov.

Občinska raziskovalna skupnost Kamnik bo v obdobju 1981-1985 izvajala naslednji splošni program:

1. Ugotavljanje in opredeljevanje potreb in interesov po raziskovalni dejavnosti v občini v stalnem stiku z razvojnimi službami združenega dela, krajevnimi skupnostmi in samoupravnimi interesnimi skupnostmi.
2. Usmerjanje raziskovalnih pobud z razčlenjevanjem raziskovalnih potreb, njihovim usklajevanjem in pritegnitvijo ustreznih raziskovalcev.
3. Informiranje delavcev, delovnih ljudi in občanov o raziskovalni dejavnosti, pomembni za razvoj občine, z objavljanjem člankov v občinskem glasilu in z drugimi sredstvi obveščanja.
4. Pospeševanje uporabe raziskovalnih dosežkov v praksi z vključevanjem visoko izobraženih strokovnjakov v proizvodno delo.
5. Organiziranje in pospeševanje samoupravnega sporazumevanja o zagotavljanju sredstev in merilih za vrednotenje raziskovalnih dejavnosti z vestno pripravo sej skupščin občinske raziskovalne skupnosti.
6. Populariziranje raziskovalne dejavnosti med delovnimi ljudmi in občani s prirejanjem odprtih razgovorov v organizacijah združenega dela o dosežkih njihovih raziskovalno razvojnih prizadevanj.
7. Spodbujanje množične inventivne dejavnosti s sprejemanjem in izvajanjem ustreznih sporazumov v TOZD in podeljevanjem javnih priznanj inovatorjem.
8. Spodbujanje znanstvene misli med mladino z razpisovanjem primernih nalog in spisov o pomembnosti raziskovalne dejavnosti.

Vse temeljne organizacije združenega dela, organizacije združenega dela in samoupravne interesne skupnosti v občini morajo v srednjeročnem programu opredeliti razvojne cilje, raziskovalne potrebe in raziskovalni program, ki ga bo organizacija izvajala sama ali preko izvajalnih institucij. Raziskovalni program mora biti tematsko in finančno opredeljen. Iz teh programov bo občinska raziskovalna skupnost skušala izoblikovati tudi raziskovalni program občine.

Osnutek odloka o splošnih pogojih in vzajemnih razmerjih med etažnimi lastniki

Osnutek odloka je na predlog Samoupravne stanovanjske skupnosti obravnaval izvršni svet občinske skupščine Kamnik 22. januarja 1980. Delegati zborna

združenega dela in zborna krajevnih skupnosti ga bodo obravnavali na naslednji seji skupščine februarja.

1. člen

S tem odlokom se določajo splošni pogoji ter pravice in obveznosti koristnikov in imetnikov pravice uporabe posameznih delov stavb in zemljišč, ki tem stavbam pripadajo, njihova vzajemna razmerja ter okvirno določa način uporabe in vzdrževanje delov stavb, ki služijo stavbi kot celoti ali samo nekaterim njenim posameznim delom.

2. člen

Etažna lastnina se pridobi in preneha na način in pod pogoji, ki veljajo za pridobitev in prenehanje lastniške pravice in pravice uporabe na nepremičninah v družbeni lastnini. V etažni lastnini so lahko posamezna stanovanja in posamezni poslovni prostori.

3. člen

Na skupnih delih stavb v etažni lastnini, ki služijo stavbi kot celoti ali njenim posameznim delom (temelji, glavne stene, podstrešja, pročelja, stopnice, hodniki, dvigala, električno, kanalizacijsko, vodovodno in telefonsko omrežje, sušilnice perila, streha, klet, napeljava za ogrevanje, svetlobni jaški, dimniki in drugo), imajo vsi etažni lastniki skupno trajno pravico uporabe, če je stavba v družbeni lastnini, če je stavba v zasebni lasti, so ti deli njihova skupna lastnina.

4. člen

Na skupnih delih stavbe, ki služijo samo nekaterim posameznim delom stavbe in so z njim funkcionalno povezani (posebna vhodna vrata, stopnišče, hodniki, dimniki, naprave za kiryavo, dvigala, podstrešni in kletni prostori, terase, predelne stene med dvema stanovanjema) imajo etažni lastniki teh posameznih delov stavbe skupno trajno pravico uporabe, če je taka stavba v družbeni lastnini, oz. so ti deli njihova skupna lastnina, če je stavba v zasebni lasti.

5. člen

Za skupne dele stavbe v etažni lastnini se štejejo tudi naprave, ki so namenjene skupni rabi ene ali več stavb ne glede na to, kje so nameščene (skupna kotlarna, parkirni prostori itd.), če z njimi ne gospodari komunalna ali kakšna druga OZD.

6. člen

Če stoji stavba v etažni lastnini na zemljišču v družbeni lastnini, imajo etažni lastniki skupno trajno pravico uporabe na zemljišču, na katerem stoji stavba in na zemljišču, ki je potrebno za njeno redno rabo.

V primeru, da je stavba v etažni lastnini na zemljišču, na katerem je lastniška pravica, je zemljišče, na katerem stoji stavba in zemljišče, ki je potrebno za njeno redno rabo, skupna lastnina lastnikov posameznih delov stavbe.

Spremembe etažne lastnine imajo za posledico tudi spremembe pravice na delih stavb, ki služijo stavbi kot celoti oz. pravico do zemljišča, na katerem stavba stoji.

7. člen

Etažni lastniki sklenejo pogodbo o vzajemnih razmerjih v mejah splošnih pogojev, določenih z zakonom oz. s tem odlokom, s katero določijo način upravljanja stavbe, način uporabe in vzdrževanja.

8. člen

Etažni lastniki so dolžni prispevati k stroškom za vzdrževanje skupnih delov in naprav stavbe v sorazmerju z vrednostjo njihovega posameznega dela stavbe, glede na skupno vrednost stavbe, ki je razvidna iz načrtov zgradbe in se to razmerje določi sporazumno z Samoupravno stanovanjsko skupnostjo občine Kamnik.

9. člen

Etažni lastniki stavbe, katera je v upravljanju SSS občine Kamnik, morajo na podlagi posebne pogodbe, sklenjene s SSS občine Kamnik, prispevati k stroškom za investicijsko vzdrževanje stanovanjske hiše, stroške za tekoče vzdrževanje skupnih delov in naprav, stroške za revitalizacijo skupnih delov in naprav, stroške upravljanja sklada stanovanjskih hiš ter skupnih delov in naprav v stanovanjski hiši.

Če so vsa stanovanja v stanovanjski hiši v etažni lastnini posameznih občanov, se etažni lastniki dogovorijo o stroških za vzdrževanje skupnih delov stavbe s posebno medsebojno pogodbo v smislu določil tega odloka.

10. člen

Poleg stroškov upravljanja in gospodarjenja s stavbo in vzdrževanja skupnih delov in naprav morajo etažni lastniki plačevati vse stroške v zvezi z obratovanjem stanovanjske hiše, stroške komunalnih in individualnih komunalnih storitev na način kot to urejajo veljavni predpisi.

11. člen

V primeru spora ali nesoglasja med etažnimi lastniki imetniki pravice uporabe in SSS občine Kamnik, odloča pristojno sodišče v nepravdnem postopku. Če se etažni lastniki in SSS občine Kamnik oz. hišni svet ne morejo sporazumeti o višini stroškov za vzdrževanje, določenih po tem odloku in drugih predpisih, lahko vsaka prizadeta stranka zahteva s tožbo pri pristojnem sodišču določitev stroškov.

Dokler nepravdni postopek ni pravnomočno končan, je dolžan etažni lastnik plačevati akontacije stroškov v višini kot jo določi sodišče z začasno odločbo ob prejemu zahteve za določitev teh stroškov.

12. člen

Vsak lastnik posameznega dela stavbe lahko uporablja posamezne dele sam ali pa jih odda v uporabo komu drugemu.

13. člen

Etažni lastnik je dolžan na njegovem posameznem delu stavbe sam zagotoviti popravila na svoje stroške, zlasti v primeru, če je to nujno potrebno, da se odvrne škoda za posamezni del stavbe drugega etažnega lastnika ali skupni del stavbe.

V skladu z gradbenimi predpisi smejo etažni lastniki na svoje

stroške prezidavati posamezni del le v primeru, če s takim prezidavanjem ne posegajo v pravice drugega etažnega lastnika ali skupne pravice vseh etažnih lastnikov stavbe.

14. člen

Etažni lastniki uresničujejo svoje pravice upravljanja neposredno na zboru stanovalcev, v hišnem svetu ter prek delegatov zbora stanovalcev krajevnih skupnosti v zboru uporabnikov skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Kamnik.

15. člen

V skladu s samoupravnim sporazumom o ustanovitvi Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Kamnik lahko prenesejo etažni lastniki na posameznih delih stavbe pravico oddajanja in gospodarjenja na Samoupravno stanovanjsko skupnost občine Kamnik.

16. člen

Etažni lastniki so dolžni plačevati tudi predpisane davke in druge dajatve od svojih posameznih delov.

Vknjižba etažne lastnine v zemljiški knjigi se izvede v skladu z določili zakona o pravicah na delih stavb.

17. člen

Ta odlok začne veljati 8 dan po objavi v Uradnem listu SR Slovenije.

Iz dela izvršnih odborov SIS

IZVRŠNI ODBOR OBČINSKE RAZISKOVALNE SKUPNOSTI se je sestel 16. januarja

Predsednik je člane odbora seznanil s prizadevanji za nadaljnji razvoj družbenoekonomskih odnosov in samoupravne organiziranosti v občinskih raziskovalnih skupnostih.

Odbor je obravnaval tudi analizo stanja na raziskovalnem področju ter smernice za pripravo srednjeročnega plana raziskovalne dejavnosti za obdobje 1981-1985. Smernice bodo delegati skupščine občine raziskovalne skupnosti sprejemali na naslednji seji.

SIS za RTC Velika planina

Iniciativni odbor za ustanovitev Samoupravne interesne skupnosti za Rekreacijsko-turistični center Velika planina, ki se je sestel 18. januarja, je sprejel program razvoja Velike planine v letu 1980 ter v naslednjem srednjeročnem obdobju. Člani odbora so razpravljali tudi o vsebini samoupravnega sporazuma o ustanovitvi samoupravne interesne skupnosti.

Da bi uspeli uresničiti program razvoja Velike planine v letošnjem letu, bo potrebno akcijo za ustanovitev interesne skupnosti zelo pospešiti, saj bo k sporazumu moralo v letu 1980 pristopiti najmanj 50 podpisnikov, da bo samoupravna interesna skupnost lahko začela z delom.

Misli ob četrti reviji pihalnih orkestror

Počastitev našega največjega praznika - DNEVA REPUBLIKE - je bila v znamenju nastopa štirih pihalnih orkestror občine Domžale in Kamnik. Kulturna skupnost Kamnik - njej gre tudi priznanje za tako uspešno kulturno prireditve - je z uredništvom zamislila te skupne manifestacije obeh sosednjih občin izpričala občutno mero organizacijske sposobnosti, tehtne zrelosti pri izbiri umetniške vsebine programa, usmerjenosti glede dolžine trajanja, in ne nazadnje tudi praznični primernega in tekočega vodenja, ki je bilo tokrat v varnih rokah slavistke kamniške gimnazije prof. Tine ROMŠAK. Poleg slavnostnega govora predsednika OZ SZDL Kamnik in borce NOV Nandeta Vodeta, ki je sledil mogočnim akordom državnice in začelo se je povsem »uradno« slovenske himne, je bil celotni dve uri trajajoči program izpolnjen z nastopi vseh štirih pihalnih orkestror. Prav ta nastop je predmet tega zapisa, ki je pomemben tako nastopajočim godbenikom kot poslušalcem in ostalim občanom v presojo.

Dejstvo, da je potekala proslava v znamenju revije, zahteva od zapisa, ki ne želi ostati na ravni gole kronike, nekoliko resnejši, rekel bi kritični pristop. Ne nazadnje tudi v želji, da jasno zabeležimo in priznamo napredek, ki smo ga imeli priložnosti poslušati in občudovati, a tudi pomanjkljivosti in nedoslednosti, ki jih bo potrebno v resnem nadaljnjem delu odstraniti in izboljšati.

Posebno priznanje gre presenečenju, ki so ga nastopajoči ansambli pripravili ne ravno številnemu, a zato hvaležnemu poslušalstvu, in sicer za pripravljenost in sposobnost, da se oddalje od neke poprečne - rekel bi »tradicionalne« vsebine, značilne za nekdanje pihalne godbe ali po domače »plehmuzike«, ki se je v predvojni in tudi povojni polpretekli dobi zrcalilo v bolj ali manj doganjenem igranju koracni in prigodnih skladb za razne slovesnosti, ali »potpourije« te ali one vrsti ponarodele ali pa ljudsko obarvanih pesmi, popevk in temu podobnih skladb.

Nič takšnega, kar bi nas spominjalo na to »tradicionalno nalogo pleh muzike«, na tej reviji. Mogoče je prav v nepoznavanju te novo dosežene kvalitete nastopajočih pihalnih teles in s tem v bojazni, da bo celoten program sestavljen iz bolj ali manj si podobnih in enakih skladb, pa tudi v bojazni o prenasičeni glasnosti zvoka v zaprtem prostoru, kar naj bi po mnenju nekaterih celo prispevalo k »naglušnosti«... iskati osnovne vzroke komaj zadovoljivega obiska, saj je bila dvorana, ki z lahkoto nudi prostora preko 400 poslušalcem, le polovično napolnjena.

Ob nakazanih in za vse nastopajoče ansamble značilni novi in obetajoči kvaliteti pa velja zapisati, da so se razlike v doseženi težavnosti, a tudi izvedbeni stopnji posredovanih skladb. S skladbami lažje težavnostne stopnje se je predstavil številčno najšibkejši pihalni orkester iz Moravč, središča »Male Rusije« kot smo med

NOV radi imenovali ta predel domžalske občine. Orkester, ki deluje že sedem let ima nedvomno to enkratno prednost, da izhaja iz muzikalnega okolja, ki je naklonilo razvoju naših pihalnih orkestror Gvida Učakarja, enega najvidnejših slovenskih in jugoslovanskih pihalcev, godbenikov, vojaškega dirigenta in nedvomno najplodovitejšega avtorja številnih priredb in kompozicij za pihalne godbe. Z predstavitvijo dveh njegovih priredb: Venča partizanskih in Za goro, ter Polzerjeve Uverture k Planiki so nam posredovali sicer ne pretirano zahtevne, a vendar z izrednim poslušom in natančnostjo pripravljene skladbe. Z večjo roko dirigenta Mira Capudra, je suvereno vodeni orkester zapustil dojem številnih odlik, čistosti zvoka, zadovoljivo vodenih in izpeljanih glasbenih stavkov, primerno, vendar še vedno v nekoliko ozke meje zaprti dinamiko, ter očitno mero amaterske zagnanosti in navdušenosti.

Kdo med občani obeh občin vsaj po imenu ne pozna pihalnih godb iz Mengša, Domžal in Kamnika? Pihalna godba iz Mengša se tako kot domžalska že približuje stoletnici svojega obstoja. Ustanovljeni v prvih letih naših čitalnic in slovenskega preporeda, sta skupno v dobi čitalniških kulturnih bojev sodelovali z naprednimi skupinami v predaprilski Jugoslaviji, prispevali svoj pomenben delež v NOV, zlasti pa v povojnih letih.

Čeprav se v tem zapisu omejujem zgolj na ocenjevanje nastopa na tej reviji, ne morem mimo dejstva, da so vse tri godbe že v preteklih desetletjih slovele ne le v domačih krajih, pač pa tudi širšim Slovenije in izven njenih meja. Kakorkoli že nenehno poudarjamo, da so napredek in uspehi vezani na sposobnost, zagnanost, voljo in prizadevanje godbenikov oziroma članov orkestror, si nihče med nami ne more predstavljati solidnosti in uspešnosti brez dobrega in sposobnega umetniškega vodje. In res, nihanje v kvaliteti je bilo in je tudi še danes vedno odvisno od sposobnosti kapelnika, kot smo nekdanj radi poimenovali sedanjega dirigenta. Tako si recimo godbe v Mengšu brez starega Liparja, ki je s košatimi brki in dirigentsko palico desetletja in desetletja vodil in učil Mengšane, ne moremo predstaviti. Isto velja za Domžalčane, kjer se je desetletja razdaljal oče sedanjega dirigenta Toneta Juvana, pa tudi za Kamnik, kjer so največje uspehe in napredek doživljali pod Čehoma Janačkom in kasneje Ulmanom, pred vojno pa pod Vidmarjem, bolj poznanim pod imenom Ciber.

Tako se je tekom desetletij dela povsem razumljivo dogajalo, da je kvaliteta posameznih ansamblov nihala. Vzponi so bili značilni za obdobja, ko je bilo umetniško vodstvo v dovolj trdnih in sposobnih rokah, ko je bila prisotna politika nenehnega kadrovanja in načrtnega izobraževanja novih in mlajših godbenikov, in ob pogojih, ko je bila splošna družbena klima dovolj ugodna in naklonjena razvoju te vrsti glasbene umetnosti.

Dandanes ko smo z ustanavljanjem Samoupravnih interesnih skupnosti za kulturo dobili družbena telesa, ki tako materialno kot splošno družbeno skrbijo za ugodne pogoje in delovanje in se je spričo tega močno razmahnila tudi dejavnost pihalnih orkestror.

V Kamniku, kjer je pihalna godba v zadnjem desetletju doživljala pomembne amplitude oživljanja in životarjenja, je v zadnjih dveh letih, po prihodu novega dirigenta čutili napredek. Godba se je vključila v okvir Solidarnosti. S kadrovanjem novih, mlajših godbenikov, ki se jim posveča predvsem poznani in sposobni dirigent Leander PEGAN in ob pospešeni zavzetosti zunanjih družbenih faktorjev, zlasti Kulturne skupnosti, stopa kamniški ansambel ponovno na vzpenjačo se pot številčnosti in kvalitete.

Čeprav je bila pozornost poslušalcev vseskozi na tisti dostojni in kulturni ravni, ki dopušča sodelovanje med izvajalci in avditorijem in ki ne nazadnje omogoča interakcijsko nastajanje poleta in zanosnosti nastopajočih, ne gre zamočati izjemnega navdušenja in odobravanja, ki so ga s svojim muziciranjem pripravili Domžalčani. In kako tudi ne? Nikice Kalodjere »Bitka na Neretvi«, skladba ki jo pozna doberšen del Jugoslavije iz filma, ki opisuje eno naših najslavnejših epopej iz NOB, je bila zaigrana z vso dolžno pieteto na eni, a tudi vso potrebno veherentnostjo, odločnostjo in jasno vsebino na drugi strani.

Svojo kvaliteto so potrdili še z odlično izvedbo odlomka iz rock opere HAIR, s skladbo, ki je povsem nasprotna prvi.

Če torej odštejem Kolditzovo priredbo ruskih pesmi pod naslovom »Kjer teče Volga«, ki navkljub presenetljivi izvedbi ne spada v isto težavnostno stopnjo, je potrebno povsem jasno povedati, da je bil nastop Domžalčanov za dobro stopnjo pred ostalimi in da so se s tem zelo tesno približali tistim pihalnim orkestror, ki lahko mirno in s samozaupanjem častno nastopajo kjerkoli doma ali v tujini.



Pihalna orkestra Mengša in Kamnika sta se predstavila s skladbami tekoče, s prijetno in poprečnemu ušesu dopadljivo glasbeno, vendar izbira kompozicij z izjemo dveh, Zanderjevega Žvrgolenja pri Kamničanih in Ruizovega Amorja pri Mengšanih, ni segla preko tiste ravni, ki je lastna vsem orkestror poprečne kvalitete.

Oba, številčno kar impozantna orkestra, se ponašata s prijetno uigranostjo, dobrimi in zanesljivimi vstopi, čisto izvedbo težavnostnih glasbenih stavkov, dobro solistično kantileno ter dokaj solidnim in impresivno zadovoljivim dinamičnim niansiranjem, s katerim uspeata na trenutke zelo dobro in ustrezno obarvati tudi tiste glasbene stavke, ki so sami po sebi monotoni ali pa celo povsem nebarvito prazni.

Prijetno so me presenetili sposobnost in kvalitete nekaterih orkestror, ki se odlikujejo z res dobrimi in presenetljivo natančnimi in čistimi nastopi, nekateri pa tudi širokimi in spevnimi linijami celih muzikalnih stavkov, kar nas na trenutke že spominja na mojstrsko dovršenost.

V zaključku tega zapisa bom naštel nekaj predlogov, ki spričo že dosežene kvalitete lahko spodbude realni in potrebni kvalitetnejši vzpon.

Orkestror, zlasti pa Kulturnim skupnostim priporočam nabavo dveh

novih povsem avtonomnih instrumentalnih skupin: krilovk, kornetov in tub na eni ter saksofonske grupe na drugi strani. Uvajanje prve skupine bi omogočila nove kvalitete vzpone in zlasti širši izbor skladb, ki jih s sedanjimi trobentami, ventilnimi pozavnami in helikoni zaradi narave teh eksplozivnih instrumentov ni moč zadovoljivo in partiturno ustrezno izvajati. Na drugi strani pomeni uvajanje saksofonov možnost igranja tistih opernih in splošno orkestralnih del, za katere v poprečju smatramo da pihalnim orkestror sploh niso primerna. Uvajanje teh dveh skupin je spričo resnosti dela in načrtnosti, ki se ji vsi ansambli že posvečajo povsem upravičeno, še več, vodi jih -tudi k moderniziranju te vrsti glasbene umetnosti in sicer v smer, ki jo že nekaj desetletij ubirajo naši učitelji - pihalni orkestri Nizozemske, znani mojstri tovrstne glasbene reprodukcije. Ta moderna in daljnoročna usmeritev bi ostala neuresničena če istočasno ne bi pridobivali ustreznih godbenikov - instrumentalistov, zlasti iz vrst glasbene mladine. Jasno je torej, da se morajo za te cilje angažirati tudi glasbene šole, verjetno v obliki in obsegu kot v Domžalah in Mengšu, kjer celo predavatelji sodelujejo kot godbeniki-instrumentalisti teh orkestror.

Nekdanj neenotna uglastev je predstavljala tisto prepreko, ki je desetletja dolgo onemogočala kakršnekoli skupne manifestacije. Danes dosežena enotnost viden predpogoj, da se poleg Simfoničnega orkestra Kamnik-Domžale, prične pojavljati novo skupno telo obeh občin in to telo, ki more ob vztrajnem oblikovanju sodelovanja obeh občin na kulturnem področju.

Kot nepopravljivi optimist vidim prav v tem tudi drugo obliko sicer »le kulturne narave«, ki bo v marsičem pomagala pri lomljenju obojestranskih pomislekov, ki večkrat zavirajo in ponovno zavirajo sodelovanje na drugih področjih družbene in gospodarske aktivnosti. Kajti konec koncev se je potrebno zavedati, da smo ob sicer zgodovinski, kulturni in gospodarski upravičenosti dveh občin en sam gospodarski prostor, in to prostor izjemnih komparativnih prednosti in velikih možnosti, ki jih bo moč realizirati le ob tesnem in prijateljskem sodelovanju, dogovarjanju in zlasti obojestranskem razumevanju na vseh področjih naših aktivnosti.

MGR. CENE MATIČIČ

Zapuščeni knjigam svetlejša prihodnost

»Ravno že drugo leto teče, ko spravljamo v red barbarsko razdejano knjižnico in rešujemo, kar je še ostalo...« Tako se je začelo pismo p. t. Glavnika referentu pri ministristvu za znanost in kulturo v Ljubljani in z njim že pred tridesetimi leti tudi prva prošnja za pomoč pri obnovitvi frančiškanske knjižnice v Kamniku.

Vendar pomoč ni prišla. Preteklo leto smo preživljali Kamničani v znamenju 750-letnice mesta in prav ta obletnica naj bi hkrati pomenila tudi obnovev kulturno zgodovinskih spomenikov in preučevanje zgodovine našega mesta, kamor prav gotovo sodi tudi stara knjižnica.

Prvi zapisi o Frančiškanski knjižnici p. Donata Valvasorja (sin pisatelja Valvasorja) segajo

v leto 1490, ko je bila ustanovljena. Knjižnica je bila v večji sobi v prvem nadstropju do obnovitve samostana. Strokovna knjižnica je bila posebej v drugem nadstropju. Obe knjižnici štejeta skupno 10.000 knjig in brošur, zato ni čudno, da je bila nekdanj druga največja frančiškanska knjižnica v Sloveniji.

Hud udarec je knjižnica doživela med drugo svetovno vojno, ko jo je okupator barbarsko oropal in razdejal, čeprav so med vojno večje število knjig razdelili med občane, da bi tako preprečili njihov žalosten konec. Med tativi so spoznali tudi barona Zoisa, daljnega potomca Žige Zoisa, ki je naropal štiri velike zaboje knjig, katere so Nemci rabili za manufakturno blago. Po vojni je bil del samostana nacionaliziran,

tako je knjižnica izgubila prostor.

»Danes je pritičje in prvo nadstropje nacionalizirano, drugo nadstropje pa je last samostana, vendar je stanovanjska skupnost tu naselila stranke. Zelo si prizadevamo, da bi ljudje spoznali žalostno podobo naše knjižnice, pa tudi, da bi dobili vsaj del odvzetih samostanskih prostorov, kjer bi si lahko uredili spodobno knjižnico. Obljube o skorajšnji vrnitvi bivše samostanske knjižnice so prinesle novo težavo. Strokovnjaki so si ogledali te prostore, vendar so prevlažni in slabo zavarovani, zato bi bila najboljša možnost, če bi knjižnico uredili v drugem nadstropju, kar pa ovira stanovanjska skupnost, ki je tu naselila stranke,« mi je pripovedoval pater Matej

Papež, predstojnik frančiškanskega samostana v Kamniku.

Lansko leto je kamniški Muzej zaradi pomanjkljivega slikarskega gradiva in na prošnjo Kulturne skupnosti ocenil knjižnico in tudi slike v prostorih samostana. Med njimi so tudi dela znanih baročnih slikarjev Metzingerja, Motbasa, Koželja. Med najpomembnejša knjižna gradiva gotovo velja uvrstiti Dalmatinov Pentatev iz leta 1578, Dalmatinovo Biblijo iz leta 1584, Schoenlebnovo delo Carniola in Valvasorjevo Slavo vojvodine Kranjske iz leta 1689. Knjižnica hrani tudi star, redek rokopis koralne melodije, ki sodi po mnenju glasbenika dr. F. Ačka v čas nekako od 8-11 stoletja.

Kljub tako bogati zbirki redkih izdaj in slik je bila knjižnica dolga leta prepuščena usodi. Čeprav so knjižne police še vedno stisnjene druga poleg druge, čeprav se na ovitkih še vedno nabira prah, vlaga, umazanija in mrčes, ki uničuje liste in bi bilo mnogo slik potrebno restavrirati, se je nekaj le začelo premikati. Predsedstvo Občinske konference SZDL je dalo pobudo, da bi pridobili v stavbi primeren prostor in bi se končno lotili popisa knjig in restavriranja slik, ki bi bili pod določenimi pogoji dostopni tudi občanom, študentom. V naslednjih letih bi naj knjižnico dokončno uredili, s stanovanjsko skupnostjo pa bi se dogovorili, da bo stavbo v celoti popravili. Predlagana je bila tudi ureditev vrta za samostanom. Vendar bo potreben še dogovor tudi s stanovci, da bi vsaj delno izpraznili prostor, namenjen za knjižnico.

Načrti so veliki, potrebno bo veliko dela in dobre volje, da bo lahko frančiškanska knjižnica upravičeno nosila ime po sinu našega slovitega pisatelja Valvasorja. Upamo lahko, da se bo dolgoletna želja p. Mateja o urejenju knjižnice končno izpolnila, prav gotovo pa je to tudi želja številnih Kamničanov.

MATEJA GRILJIC

ETA - ŽIVILSKA INDUSTRIJA KAMNIK

izvoščina
odnosa 3%

potrebuje za opravljanje svoje dejavnosti večje število delavk

Osební dohodek od 5000 do 6000 din

Vse zainteresirane vabimo, da se zglasijo v kadrovskem oddelku delovne organizacije, kjer dobijo tudi podrobnejše informacije.

Komisija za delovna razmerja pri Zavodu za usposabljanje invalidne mladine v Kamniku

objavlja prosta dela in naloge

1 snažilke

- za čiščenje domskih in šolskih prostorov.

Delo se združuje za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Vloge sprejema kadrovsko-socialna služba zavoda 15 dni po objavi.



● Kazniva dejanja naraščajo

Vedno bolj se nam mudi

Sodeč po zbranih podatkih za področja javnega reda in miru, kaznivih dejanj in prometnih nesreč za vse leto 1979, bi na hitro lahko ocenili, da je stanje na teh področjih že nekaj let zapovrstjo precej nespremenjeno. Opažamo nekatera odstopanja na posameznih področjih, vendar ta odstopanja niso kritična.

Na področju javnega reda in miru ugotavljamo, da je bilo prekrškov sicer manj kot leto poprej, število kršiteljev in podanih predlogov sodniku za prekrške pa več. Število »okajenih« kršiteljev je iz leta v leto v rahlem porastu, kar velja tudi za preteklo leto.

Pred enim letom smo ugotavljali, da število kaznivih dejanj upada, tokrat pa moramo žal ugotoviti, da je število kaznivih

dejanj v letu 1979 znatno raslo v primerjavi z letom poprej.

Število prometnih nesreč se giblje v mejah leta 1978, čeprav je treba poudariti, da jih je še vedno znatno preveč. Res so prometne nesreče v letu 1979 terjale manj življenj kot leto poprej, pa je to kaj slaba tolažba. Prav na področju prometne varnosti, predvsem pa pri vzgoji voznikov bo potrebno storiti precej več kot dosedaj, saj je med vzroki prometnih nesreč daleč na prvem mestu (če že ne skoraj edini) človeški faktor.

JAVNI RED IN MIR

V nadaljevanju bomo skušali v številkah prikazati stanje na vseh treh področjih za leto 1979 v pri-

merjavi z letom 1978 (podatki za leto 1978 so v oklepaju).

V letu 1979 so miličniki napisali 307 (316) predlogov sodniku za prekrške zaradi kršitev javnega reda in miru, v katerih so v postopek predlagali 401 (272) kršitelja. Največ prekrškov je bilo storjenih pod vplivom alkohola in v gostinskih objektih – 125.

Gostilnam sledi ulica – 82, stanovanja – 49, samski domovi – 37 itd. Največ kršitev reda in miru je bilo v KS Kamnik, kjer je največja koncentracija prebivalstva in tudi gostinskih lokalov ni malo.

Med kršitvami reda in miru prednjači nedostojno vedenje in kaljenje nočnega reda, sledi pa drzno vedenje s pretepi, pijančevanje itd.

Glede na starost je bilo med kršitelji največ starih nad 25 let – 190 (137), sledijo občani od 21 do 25 let – 128 (89) in tisti do 21 let starosti – 83 (35) od katerih 12 starih do 18 let.

Na Postaji milice je bilo do iztreznitve pridržanih 55 (63) oseb, 47 posameznikov pa je bilo na postaji zadržanih do pomiritve, nato so jih napotili domov.

Povečano število kršilcev javnega reda in miru ne pomeni poslabšanja stanja na tem področju, pač pa kaže na doslednejše delo miličnikov.

KAZNIVA DEJANJA

Število kaznivih dejanj se je v letu 1979 znatno povečalo. Na tem področju smo kljub uveljavljanju in podružbljanju družbene samozasčite po številu kaznivih dejanj na ravni leta 1975, pa če-

prav smo za leto 1978 ugotavljali, da so tovrstna dejanja v upadanju. Lani je bilo na območju občine storjenih 256 (205) kaznivih dejanj, med katerimi prednjačijo tatvine – 66 (70), sledijo vlomi – 51 (40), ponarejanje 22 in seveda kraja koles, goljufije – 10 (6) itd.

V znatnem porastu je mladinsko prestopništvo na tem področju, saj so delavci milice v lanskem letu obravnali kar 41 mladoletnih oseb zaradi različnih kaznivih dejanj. Poudariti pa velja, da je bila velika večina mladoletnih prestopnikov iz drugih občin.

Tako nam narekuje precej več dela in osveščanja na področju družbene samozasčite, kamor spada tudi varovanje družbenega in zasebnega premoženja.

PROMETNA VARNOST

Lani se je na območju občine Kamnik pripetilo 116 (122) prometnih nesreč, v katerih je bilo poškodovanih 117 (156) oseb, 6 (8) oseb pa je zaradi posledic prometne nesreče izgubilo življenje, med njimi 3 pešci, 1 kolesar, 1 sopotnik in 1 voznik. Med poškodovanimi je hude poškodbe dobilo 53 (78) oseb, lažje pa 64 (72) oseb. V prometnih nesrečah je bilo udeleženi: 104 osebni avtomobili, 4 avtobusi, 16 tovornih avtomobilov, 12 koles z motorji, 10 motornih koles itd.

Med poškodovanimi je bilo največ voznikov motornih vozil – 52 (60), sledijo sopotniki – 33 (38), pešci – 23 (39) in kolesarji 15 (17).

Največ prometnih nesreč se je pripetilo na relacijah Kamnik–



Uničen »fičko« in telesne poškodbe voznika so posledice ene od prometnih nesreč v letošnjem letu. Pripetila se je 14. januarja na cesti Moste–Brnik v bližini Nasovc.

Duplica–Domžale – 30 (27), Crnivec–Kamnik–Jeprca – 23, Kamnik–Motnik–Ločica – 20 (10), na mestnih ulicah 10 (10) itd.

Med 14. in 23. uro se je pripetilo 72 prometnih nesreč, med 05. in 14. uro 41 prometnih nesreč, 3 prometne nesreče pa so se pripetile med 23. in 05. uro.

Med vzroki prometnih nesreč je na prvem mestu neprimerna hitrost, sledi nepravilno prehitvanje, nepravilno vključevanje v promet, vožnja pod vplivom alkohola, izsiljevanje prednosti in drugo. Alkohol je kot večni spremljevalec števila prometnih nesreč ostal na četrtem mestu kot v letu 1978.

Pri kontroli prometa so miličniki dobili za volanom kar 196 (114) takih voznikov, ki so upravljali motorno vozilo pod vplivom alkohola in bodo morali svoja voziška dovoljenja za nekaj časa shraniti pri pristojnem organu (razen tistih, ki vozijo

brez voziških dovoljenj, pa ob pomoči alkohola), čeprav nekaterih tudi to ne zadrži, da se ne bi podali na vožnjo.

Poleg tega so delavci milice podali 724 predlogov zaradi kršitev cestno prometnih predpisov, 1817 voznikov so mandatno kaznovali, preko 4000 voznikov pa je bilo opozorjenih zaradi manjših prekrškov.

Omeniti moramo tudi to, da je Postaja milice v lanskem letu posredovala pri 5 gorskih nesrečah, 8 nesrečah pri delu, 3 utopitvah, 5 samomorih in 16 požarih.

Tako je zaključena lanskoletna bilanca za nekatera področja, ki so del varnostnih razmer na območju občine Kamnik. Prav s tem delom varnostnih razmer pa ne moremo in ne smemo biti zadovoljni. Vrsta na nas vseh in na slehernem posamezniku je, da stvari obrnemo na bolje.

MAJ



Pričelo se je! 18. januarja je ob 16. uri na cesti Kamnik–Motnik v vasi Potok zapeljal s ceste voznik tovornjaka Janez P. iz Podgorja in se zaletel v hišo. Posledice te prometne nesreče so bile tako hude, da je voznik poškodbam podlegel na kraju nesreče.

Planinci ne poznamo počitka

Koledarsko leto se je izteklo. Pa se malce ozrimo nazaj in naredimo obratno svojega dela. Sprotni ni bilo mogoče poročati, saj nas je narava tako vabila s svojimi čari, da se jim nismo mogli odreči. Nobena pot nam ni bila pretežka, nobena strmina prehuda! Kolikor več truda smo morali vložiti, toliko večja je bila sreča in ponos, ko smo stali visoko med oblaki in zrli širjave pod seboj. Pa nežno gorsko cvetje – kdo bi se ga mogel nagledati! Srečni bi bili, ko ne bi nobena roka nepremišljeno segla po njem!

Imeli smo trinajst eno in dnevni izletov. Udeležili smo se zimskih spominskih pohodov na Stol in Porezen. Zrli sinje morje z vrha Nanosa! Ponosni smo stali na očaku Triglavu in strmeli nad lepotami Zlatorogovega kraljestva. Pot nas je vodila po najvišjih vrhovih naših Kamniških planin, od Grintovca, preko Planjave in Konja. Prehodili smo tudi precejšen del Zasavske planinske poti: Zasavsko goro, Čemšeniško planino, Partizanski vrh, Kal, Mrzlico, Kopitnik, Gore. Na pomlad bomo obiskali še Kum, Bohor, Lisco, Kumrovec, kjer je tekla zibel našega ljubljenega voditelja Tita. Lepo je bilo tudi v Palovčah, saj smo se neugnano igrali in se sladkali s pečenim kostanjem. Zadnje nedeljo v novembru smo šli še na Janče, od koder je čudovit razgled na venec Kamniških planin, Karavank in Julijcev. Ni pa nam bila všeč z odpadki markirana pot, saj želim planinci čisto naravo (nabrali smo dve vreči stvari, ki ne sodijo tja). V očiščevalni akciji na Grin-

tovcu, spomladi letos, smo nabrali pet vreč odpadkov – našim ljudem resnično manjka srčne kulture.

Ponosni smo tudi na svoj prapor, ki smo ga razvili ob krajevnem prazniku Kamniške Bistrice, 9. junja lani. Z njim smo se udeležili shoda planincev na Boču in svečanosti pri odkritju spominskega obeležja v Slevem.



17. decembra 1979 je bila volilna konferenca ženskega pevskega zbora »Solidarnost« Kamnik, na kateri smo izvolili nov izvršni odbor, nadzorni odbor, odbor za disciplinsko komisijo ter člane za centralne organe.

Po delovnem poročilu predsednika ženskega pevskega zbora »Solidarnost« je stekla živahna razprava z eno samo željo; da bi z vestnim in marljivim delom dosegle še boljše uspehe, pridobile več možnosti za posredovanje našega dela ter povečale pretok informacij z organizacijami, ki načrtujejo kulturne dogodke v občini in izven nje.

JELENA KURET

V tem letu nas je 20 opravilo tečaj za gorske stražarje. Naša naloga je, da na vsakem koraku čuvamo naravo in k temu navajamo tudi druge!

Uredili smo parkirišče pri spodnji postaji Kokrške žičnice. Mladi rod bi se moral še bolj vključevati v take akcije in pomagati graditi svojo prihodnost.

Naj povemo samo še to, da nas je na šoli 162 vključenih v planinske vrste, vodita pa nas neustrudna mentorja Marija in Lado Golob.

Mladi planinci iz Stranj

Bogatejša dejavnost SKG

Ob ustanovitvi delovne organizacije Stanovanjsko in komunalno gospodarstvo pred štirimi leti je bilo poleg stanovanjskih in komunalnih dejavnosti sprejeto tudi, da bo v njenem sklopu organizirana služba za projektiranje in izdelavo urbanistične in druge tehnične dokumentacije v sodelovanju s pooblaščenimi organizacijami za izdelavo urbanistične dokumentacije za kamniško občino. Vendar pa je prostorska utesnjenost onemogočila organizacijo te dejavnosti.

Ker pa se bo Stanovanjsko in komunalno gospodarstvo kmalu preselilo v nove prostore, se ponuja možnost za razširitev oziroma tvorbo dopolnjevanje njihove dejavnosti. Zbor delavcev

SKG je že pred dobrim letom sprejel sklep, da delovna organizacija razširi svojo dejavnost na izdelovanje vseh vrst tehnične dokumentacije za visoke in nizke gradnje ter določena dela s področja urbanističnega planiranja. Na svoji zadnji seji je soglasje k osnutku dopolnitev in sprememb sklepa o pooblastitvi delovnih organizacij za opravljanje strokovnih zadev s področja urbanističnega planiranja dal tudi naš izvršni svet.

Prav gotovo velja dopolnjevanje dejavnosti SKG pozdraviti, saj sodi med prizadevanja, da bi občani in združeno delo lahko urejali potrebno dokumentacijo na enem mestu.

Stanovanje, kakršnokoli, takoj kupim v Kamniku v bloku. Ponudbe na uredništvo Kamniškega občana, Kamnik, Japljeva 6 pod šifro »Gotovina«

Podpisani Martin Lipovšek, Prapreče 6, p. Laze v Tuhinju prepovedujem vožnjo z vsemi vozili po moji parceli št. 617 k. o. Hruševka. Kdor ne bo upošteval prepovedi, ga bom sodno preganjal.

Lipovšek Martin

Novo leto v domu upokojujencev

Za uvod v praznovanje Novega leta so nas 27. decembra obiskali učenci 4. in 5. razreda osnovne šole Frana Albrehta pod vodstvom Marije Reba in Ivanke Učakar in nam pripravili kulturni program z igrkami in glasbenimi točkami s harmoniko in kitaro.

Nastopil je zborček z otroškimi pesmimi. Bili so razgibani, ljubki ter so prinesli med nas svežino, da smo se prijetno razvedrili. Posebna pozornost so bila njih darila, vsakemu od nas z ljubeznivo pripravljena v obliki čestitk z lutkami snežakov in bonboni. Oskrbovanka Marija Korenč se je zahvalila s skromnim šopkom

obema tovarišicama za trud, ki sta ga imeli ob pripravi programa, in obenem otrokom, da so ga tako lepo izvedli.

Naslednji dan nas je razveselil Študentski pevski zbor iz Kamnika. Zapel je več pesmi pod vodstvom prof. Arčonove, tudi šopek narodnih, začeni s pomladansko o mačicah, ki so že splezale na vrbinje – kot v obet novih pomladnih dni. Sledile so še druge prikupne pesmi, narodne in tudi šaljive. Ni manjkalo niti pesmi izza meje, ki so bile darilo rojakom onkraj Karavank. Tudi tokrat so odšli mladi pevci s svojo pesmijo na bolniški oddelek.

Za lepo izvajani koncert, za optimizem, ki so ga nam prinesli in srečo ob poslušanju mladih glasov, smo se vsem izvajalcem pri srčno zahvalili.

Nato je bila v Domu upokojujencev novoletna slavnostna večerja – kot vedno ob prazničnih prilikah, s kulinaricnimi dobrotami, ob pogrnenih mizah, in z dobro voljo.

Za konec smo dobili od krajevne skupnosti in krajevnih konferenc SZDL Kamnik, razkošno obloženi darilni košari, ki sta bili razveseljiva zadnja točka našega večera.

MARJA LAVRIČ



Bodočnost naše košarke

Košarkaški klub Kamnik je novembra in decembra organiziral občinsko prvenstvo starejših pionirk in pionirjev. Ekipe ŠSD osnovnih šol so se med seboj pomerile dvokrožno. Na tekmah se je pokazalo, da je v kamniški občini veliko košarkaških talentov.

Pri pionirkah so zmagovale in občinske prvakinje dekleta OŠ Toma Brejca. Prepričljivo so zmagale v vseh šestih srečanjih. Drugo mesto je zasedla ekipa OŠ

Stranje, ki je že nekaj let med najboljšimi pionirskimi ekipami kamniško-domžalske regije. Tretja je bila ekipa OŠ Komenda-Moste, četrta ekipa OŠ Frana Albrehta.

Prav tako kot pionirke šole Toma Brejca, so fantje osnovne šole Komenda-Moste osvojili prvo mesto s šestimi zmagami. Drugo mesto so si priigrali fantje OŠ Frana Albrehta, tretje OŠ Stranje in četrto OŠ Toma Brejca.

Na slovesnem zaključku prvenstva 22. decembra je organizator podelil pokala zmagovalcem, ostalim ekipam pa diplome. Poleg tega je košarkaški klub podelil priznanji najboljši strelki in najboljšemu strelcu. Največ košev pri pionirkah je dosegla MILENA KLEMENC OŠ Stranje. Pri fantih je po doseženih koših in igri prednjačil Florjan Cibasek, OŠ Komenda-Moste.

Košarkaški klub Kamnik je prvenstvo izpeljal v zadovoljstvo

vseh ekip, mladi sodniki so dobro opravili svoje delo. Pionirji pa niso pokazali le veliko košarkaškega znanja, ampak tudi disciplino in športnega duha. Najboljši dve ekipi v obeh kategorijah sta si izborili mesti v finalnem tekmovalnem delu najboljših šest ekip osnovnih šol kamniško-domžalske regije. Tretje uvrščeni ekipi imata še možnost uvrstitve v finalno skupino s kvalifikacijami.

SREČO LAH

Po poteh partizanske Jelovice

Spomin na Dražgoško bitko v naši republiki vsako leto obudimo z več prireditvami, ki v Selško dolino privabijo množico udeležencev. Pohoda po poteh partizanske Jelovice se je letos udeležilo tudi naše planinsko društvo. Čeprav so bile smeri pohoda različne, je bil cilj vseh pohodnikov Dražgoše.

Naše planinsko društvo se je odločilo za pohod iz smeri »iz Soteske«. Tako smo se 13. januarja zjutraj skupaj s Stranjani odpeljali do Soteske pri Bohinjski Beli. Ob 10. uri dopoldne smo krenili na pot, ki se je takoj v začetku strmo vzpela. Vendar smo polni moči hitro napredovali. Po dveh urah hoje po snegu in soncu smo prispeli do brnarice, kjer smo dobili malico. Po kratkem počitku smo nadaljevali pešačenje po prelepi pokrajini in po poldrugi uri prispeli v Dražgoše in se tu udeležili proslave. Vsak udeleženec pohoda je dobil spominsko značko in po ogledu

spomenika v Dražgošah smo se vrnili domov, polni vtisov o revolucionarni preteklosti našega naroda in uspelem pohodu.

SLAVI POGAČAR

Občinsko sindikalno tekmovanje s serijsko zračno puško

V Kamniku se v vseh športnih panogah vsako leto pomerijo tudi ekipe in posamezniki, ki so zbrani v okviru sindikalnih organizacij. Na teh prireditvah množično nastopajo tudi člani sindikatov, ki niso aktivno vključeni v razne športne organizacije. Za marsikoga je to prvo doživljanje tekmovalne napetosti, borbenosti in kratkotrajno srečanje s prijatelji in sodelavci izven zidov delovnih organizacij in ustanov.

Sindikalne igre so že v marsikom prebudile željo po aktivnejšem udeleževanju v športni rekreaciji. S tem je namen sindikalnih iger tudi delno dosežen. Vrednote, ki jih prinaša športna rekreacija, naj bodo čim bolj približane delavcu – občanu.

V strelstvu so se sindikalne ekipe pomerile v nedeljo, 25. decembra. Skromno šestmestno zračno strelišče občinske strelske zveze, ki je bila tudi organizator tekmovanja, je bilo zasedeno od 8 ure zjutraj pa tja do poznega nedeljskega popoldneva. Na strelni črti se je vrstilo 64 posameznikov oziroma 11 moških in 5 ženskih ekip. Predstavniki občinskega sindikalnega sveta Slavko ŠUŠTAR je v prisotnosti in dobrem razpoloženju najztrajnejših predal priznanja in pokale OSS Kamnik najboljše uvrščenim ekipam in posameznikom.

REZULTATI EKIPNO:

Člani:
1. mesto TITAN I, 863 krogov; 2. mesto STOL I, 857 krogov; 3. mesto KIK I, 837 krogov; 4. mesto STOL II, 793 krogov; 5. mesto TITAN II, 778 krogov; 6. mesto KIK II, 765 krogov; 7. mesto UTOK, 758 krogov; 8. mesto ETA, 699 krogov; 9. mesto SO Kamnik I, 550 krogov (4. tek.); 10. mesto ZARJA, 448 krogov (3. tek.); 11. mesto SO Kamnik II, 221 krogov; (2. tek.)

Članice:

1. mesto TITAN, 472 krogov; 2. mesto UTOK, 452 krogov; 3. mesto KIK, 423 krogov; 4. mesto SO Kamnik, 389 krogov; 5. mesto STOL, 387 krogov

POSAMEZNO:

Člani:

1. mesto Bojan BURJA, TITAN, 182 krogov; 2. mesto Marjan REPČIČ, KIK, 179 krogov; 3. mesto Milenko JANEŽIČ, TITAN, 177 krogov; 4. mesto Ivan PERŠIN, TITAN, 175 krogov; 5. mesto Peter BERTONCELJ, STOL, 175 krogov

Članice:

1. mesto Francka PERŠIN, TITAN, 164 krogov; 2. mesto Marija PODGORNİK, UTOK, 160 krogov; 3. mesto Doma JURİČ, TITAN, 158 krogov; 4. mesto Májda PIRŠ, UTOK, 155 krogov; 5. mesto Julka FLERIN, TITAN, 150 krogov

Ivan PERŠIN

Ob zaključku nogometnega prvenstva

Jesenski del nogometnega prvenstva je prinesel dober nogolet. Vsa moštva v športno tek-

movalnem delu in rekreaciji so igrala dovolj borbeno in tudi na dovolj visoki tehnični ravni. Prvenstvo ni bilo v celoti zaključeno, saj so nekatera srečanja zaradi slabega vremena prestavili na spomladanski del.

V kamniško-domžalski pionirski ligi so prvo mesto s tremi več odigranimi tekmami osvojili igralci VIRTUSA, ki so v vsem prvenstvu samo enkrat izgubili. Druga je KOMENDA, ki je prijetno presenetila in bo v spomladanskem delu glavni tekme VIRTUSU za prvo mesto. Ostala moštva so uvrščena po pričakovanjih.

V kamniško-domžalsko-gorenjski kadetski ligi je zaslužno prvi KAMNIK. Kljub temu, da je bila liga dokaj kvalitetna, je prikazal najboljšo igro in zanesljivo dobil jesenski del. Igralci Kamnika so edini neodločen rezultat dosegli z moštvom SAVE iz Kranja. Dobro tretje mesto je zavzel VIRTUS, ki je s kadeti nastopil prvič.

Mladinci KAMNIKA so v slovenski nogometni ligi – vzhod osvojili sedmo mesto. Uvrstitev je pričakovana in je bila ob zaključku boljša kot je kazalo. Začetek je bil namreč slab, saj moštvo ni bilo uigrano, nastopili so neizkušeni igralci. Ko se je pozneje moštvo okrepilo z igralci kadetskega moštva, je doseglo nekaj presenetljivih rezultatov. Trener Kreženič upa v spomladanskem delu še na boljše bero.

V kamniško-domžalski članski ligi – rekreacija so prve RADOMLJE s 16 točkami, isto število točk imajo druge DOMŽALE in tretja LUKOVICA. V nadaljevanju prvenstva se torej obeta še hud boj za prvo mesto.

ANDREJ PERČIČ

Šahovska srečanja

Na decembrskem občinskem brzoturnirju v Komendi je sodelovalo 15 šahistov iz domžalske in kamniške občine. Vrstni red je bil naslednji: 1. Karnar, 2. Bayčar, 3. Štrajhar, 4. Skok B., 5. Skok J., 6. Bračič, itd.

ŠK Komenda vsako leto priredi novoletni klubski brzoturnir. Zadnjega se je udeležilo 15 šahistov. Zmagal je Židarič Jože, drugo mesto sta si delila Pavla Košir in Drešar Stane, 4.–5. mesto Ocepe in Poglajen itd.

Ob tej priliki vabi šahovski klub Komenda vse šahiste v občini, da se udeležujejo rednih mesečnih, nagradnih brzoturnirjev vsako tretjo nedeljo v mesecu. Poleg tega ŠK Komenda nudi prostore in šahovske rekvizite sindikatov, upokojencem itd. Vse informacije dobite pri Marjanu Žnidarju tel. 841-133.

SREČO LAH

Športna značka I

Da bi omogočili čim večjemu številu otrok pridobivanje gibalnih spretnosti kot so vođenje žoge, kotalkanje, kolesarjenje... smo se tovarišice, ki vodimo programe tekmovanja za SZ, udeležile enodnevnega seminarja v OŠ Komenda-Moste.

Seminar je organiziral občinski odbor za SZ I. pri ZTKO-ju Kamnik, da bi nam približali načine, s katerimi naj praktično pristopimo k izvajanju programa SZ in s tem izboljšamo kvaliteto dela na tem področju.

Organizacijsko obliko SZ I. sta predstavila Peter Brlec, sekretar SITKS-a Kamnik, Igor Malič, strokovni sodelavec strokovnega sveta za šport in rekreacijo pri ZTKO-ju SRS ter Sonja Dolenc, predstavnica odbora za športno značko Slovenije pri ZTKO-ju SRS, ki nam je podala smernice za nadaljnje razvijanje te dejavnosti v skupinah.

Navdušene smo bile nad predavanjem Violete Potočar (Planinsko društvo Kamnik) o cicibanu »planincu in izletniku«, ker nam je nakazala tudi možnost sodelovanja pri organizaciji izletov. Osnovne napotke o smučanju, o pripravi cicibana na smučanje nam je posredoval Marjan Schnabel, smučarski strokovnjak iz Kamnika.

V popoldanskem delu programa je Janez Šmon iz Ljubljane obogatil seminar s predvajanjem filmov. Videle smo začetke izvajanja oziroma uvajanja SZ v nekaterih ljubljanskih vrtcih. Ugotovile smo, da ne zaostajamo za njimi in da smo lahko zadovoljne z delom, ki smo ga na tem področju že opravile.

Sledila je demonstracija kotalkanja, ki ga je prikazala Marija Brlec. Ob njenem nastopu smo si želele, da bi tudi same znale pokazati otrokom prve korake na kotalkah, kar bi tovarišicam omogočil tečaj kotalkanja.

Ob koncu seminarja smo bile enotnega mnenja, da si želimo podobnih seminarjev čim več; saj je delo z otroki potem veliko lažje.

Decembra se je nekaj tovarišic udeležilo tečaja smučanja, tako so se pripravile na zimovanje s smučarskim tečajem za predšolske otroke (od 5,5 do 7 let) 1. januarju 1980. TOVARIŠICE

KAMNIŠKI OBČAN

KAMNIŠKI OBČAN glasilu SZDL občine KAMNIK – Ureja uredniški odbor – glavna in odgovorna urednica Jana Taškar – tehnični urednik Franc Mihevc – izhaja dvakrat mesečno – Uredništvo in uprava – Kamnik, Japljeva 6, telefon 831-124 – tekoči račun 50140-678-57156 – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo v Ljubljani.



V Kamniku sicer ni ledu, bil pa je pred petdesetimi leti, kot je razvidno iz fotografije, ki nam jo je posredoval Ignac Košak iz Maribora. Hokejisti so se v Kamniku fotografirali v sezoni 1928/29. Menda so se pomerili s celovškim KAC in izgubili 12:1, beljaški klub pa premagal z rezultatom 4:2. Na sliki sta tudi dva Kamničana: Stergar (deveti z leve) in Stuzzi (šesti z leve).

OSNOVNI ORGANIZACIJI SINDIKATA DOMA UPKOJENCEV KAMNIK

Podpisana Francka Tavčar se toplo zahvaljujem osnovni organizaciji sindikata upokojencev Doma upokojencev Kamnik, za podarjeni znesek, ki so ga namenili v slovo moji mami Marjeti Urbančič, Dragomelj 18, ob njeni smrti, in ga poslali Onkološkemu inštitutu. Obenem se prisrčno zahvaljujem tudi osebju kuhinje za prelepo cvetje in izrečeno sožalje. Še enkrat lepa hvala!

FRANCKA TAVČAR

Kamnik, januar 1980.